antifa!

πόλεμος ενάντια στο φόβο

τεύχος 6, 6/'07, 1,5 ευρώ

αυτοπαρουσίαση της γερμανικής μουσικής κολλεκτίβας cable street beat

ανταπόκριση από τη συναυλία antifa
+ συζήτηση με τους
Χάσμα
Kill The Cat
Βαλπουργία Νύχτα

σύντομη ιστορία των dead kennedys

διαδήλωση antifa ενάντια στο στρατό // autonome antifa

τα βάσανα της εθνικιστικής νεολαίας κ.α.

Όχι, Στρατό δεν Πάμε... Προτιμούμε τις Διαδηλώσεις

Ο στρατός και της στρατιωτική θητεία μας είχαν απασχολήσει και στο παρελθόν. Αμέσως όμως μετά την αντιφασιστική συναυλία της 31/3, οι πυρήνες του antifa collective, βρέθηκαν ξανά για συζητήσουν οργανωμένα για το όλο ζήτημα και αποφάσισαν, με δεδομένη την επικαιρότητά του (τα δημοσιεύματα για την θέσμιση της υποχρεωτικής στράτευσης στα 18), την οργάνωση διαδήλωσης.

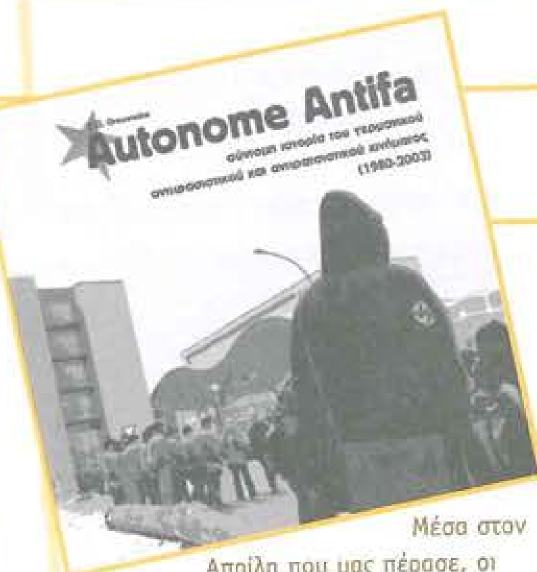
Λίγο μετά άρχισε η προπαγάνδιση της διαδήλωσης. Στεκόμαστε στη προπαγάνδα γιατί κατά την άποψή μας είναι ένα θέμα πολιτικό, τουλάχιστον από δύο απόψεις. Πρώτον γιατί η επιτυχία της δεν εξαρτάται μόνο από τις ορέξεις των ανθρώπων να κολλάνε αφίσες και να μοιράζουν έντυπα. Επιπλέον έχει να κάνει και με την οργάνωση - συνεννόηση των αντιφασιστικών πυρήνων στην αθήνα, τον τρόπο που σχεδιάζουν για να φτάσει το νέο της διαδήλωσης σε όσο δυνατόν περισσότερο κόσμο. Δεύτερον γιατί η προπαγάνδα της διαδήλωσης είναι η στην πράξη εχθρότητά μας απέναντι στα media και στις κάθε είδους μεσολαβήσεις. Το έχουμε ξαναπεί: το να λες ότι μισείς τα media δεν είναι μια απλή διακήρυξη. Μια τέτοια ρήξη πρέπει να έχει από πίσω της πολύ κόπο (αφισοκολλήσεις, μοιράσματα, κάθε είδους προπαγανδιστικές ενέργειες...) για να έχει πραγματικό αντίκρισμα. **Για την διαδήλωση λοιπόν της 15/6 κολλήθηκαν 6.000 αφίσες στους κεντρικούς δρόμους, σε γειτονιές αλλά και σε όλα σχεδόν τα σχολεία της αθήνας, μοιράστηκαν πολλές χιλιάδες έντυπα, έγιναν τρεις μικροφωνικές (Περιστέρι, Κάτω Πατήσια και πλατεία Κάνιγγος) και μια πορεία με μηχανάκια σε Κυψέλη - Γαλάτσι.**

Τη μέρα της διαδήλωσης οι διοργανωτές φθάνουν στον τόπο συγκέντρωσης, τη Βικτώρια, από τις πέντε. Στις έξι (στην ώρα τους δηλαδή) αρχίζει και καταφθάνει κόσμος. Πολλοί έχουν μαζί τους και μάσκες - μαλόξ - κράνη, αποδεικνύοντας ότι η κουλτούρα της συνέπειας και της σοβαρότητας για ζητήματα όπως οι διαδηλώσεις, κοινωνικοποιούνται όλο και περισσότερο. Στην πλατεία υπάρχει μουσική και οι διοργανωτές μοιράζουν ένα κείμενο για τον τρόπο που θα στηθεί η διαδήλωση στο δρόμο.

Στις επτά ο κόσμος βρίσκεται στην Γ' Σεπτεμβρίου και η διαδήλωση αρχίζει να στήνεται. Είναι πολύ βασικό η διαδήλωση να

Autonome antifa

Μέσα στον Απρίλη που μας πέρασε, οι εκδόσεις antifa scripta κυκλοφόρησαν μια μπροσούρα με τίτλο "Autonome Antifa: Σύντομη ιστορία του γερμανικού αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος (1980-2003)". Η έκδοση είναι μετάφραση δύο κεφαλαίων του βιβλίου Autonome in Bewegung, aus den 23 Jahren, το οποίο κυκλοφορεί στη Γερμανία και έχει θέμα την ιστορία των Γερμανών αυτόνομων.

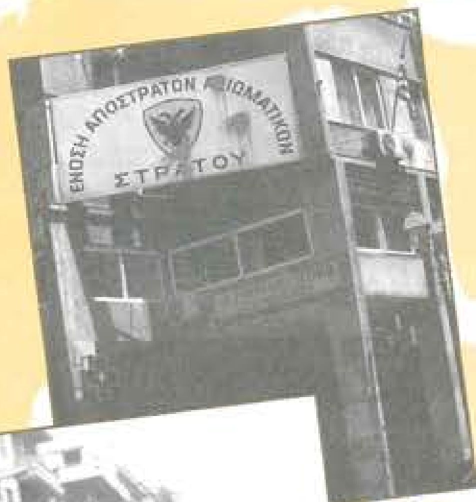
Για το μέγεθος και την επιτυχία του γερμανικού antifa κινήματος, δε χωράει αμφιβολία. Όπως σωστά αναφέρει η εισαγωγή της έκδοσης, κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '90, οι Γερμανοί σύντροφοι ήρθαν από τους πρώτους στην Ευρώπη αντιμέτωποι με την αναβίωση του ναζισμού στην πιο αποκρουστική, ικανή και μαζική μορφή του. Και παρά τις δυσκολίες, παρά την ήττα των κινημάτων, παρά την κρατική επιχορήγηση των νεοναζί, κατόρθωσαν να εξισορροπήσουν το παιχνίδι και να περιορίσουν την ανάπτυξη του νεοναζισμού στην Γερμανία, διεξάγοντας κάτι που δεν ήταν "τίποτα λιγότερο από χαμηλής έντασης εμφύλιος πόλεμος στην καρδιά της ευρωπαϊκής προόδου". Είναι λοιπόν φυσικό που το γερμανικό antifa κίνημα, με τη μαζικότητα, τον πλούτο και την επιτυχία του, αποτέλεσε φωτεινό παράδειγμα για κάθε άλλο ευρωπαϊκό αντιφασιστικό κίνημα που σέβεται τον εαυτό του.

Κάτι που θέλαμε να πούμε τώρα: Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τέτοιες εκδόσεις είναι εξαιρετικά χρήσιμες για όλους εμάς που ενδιαφερόμαστε για το χτίσιμο ενός αντιφασιστικού κινήματος στην Ελλάδα. Παρόλ' αυτά, όποτε κάτι έρχεται από το εξωτερικό, υπάρχει πάντα ο σοβαρός κίνδυνος της εύκολης αναγωγής στα γνωστά. Στην περίπτωση της έκδοσης των antifa scripta, αυτό σημαίνει πως υπάρχει ο κίνδυνος κάθετι που αναφέρεται να γίνει αντιληπτό σαν ακριβές αντίστοιχο των τεκταινόμενων στην παράξενη βαλκανική μας χώρα.

Να πούμε παράδειγμα; Ο κίνδυνος ξεκινάει ήδη από τη δεύτερη σελίδα του κυρίως κειμένου. Εκεί παρατίθεται μια μαρτυρία από το 1984: Οι Γερμανοί σύντροφοι κατεβαίνουν ανοργάνωτοι ενάντια σε μια διαδήλωση των νεοναζί και τρώνε άγριο ξύλο. Και η μαρτυρία συνεχίζει: *"Αυτό σήμανε τη γένεση ενός νέου antifa στο Βερολίνο. Δημιουργήσαμε μια antifa συνέλευση και βάλαμε μπρος ένα δελτίο πληροφοριών που ξεκίνησε να δουλεύει με φωτογραφικές μηχανές..."*. [Autonome antifa, σελ. 19]

Φυσικά οι Γερμανοί σύντροφοι γράφουν για τους Γερμανούς συντρόφους, συνεπώς θεωρούν πως ένα ολόκληρο σύμπαν σχέσεων είναι δεδομένο και δε χρειάζεται επεξήγηση. Και από πάρτη τους καλά κάνουν. Που να ξέρουν οι δύστυχοι όμως πως στη μακρινή Ελλάδα αυτή η διατύπωση θα μπορούσε να εκληφθεί ως απολύτως αντίστοιχη της ελληνικής "ανοιχτής συνέλευσης" που έχει διάρκεια κάποιων μηνών και υποτίθεται πως "απαντάει" σε κάθε στραβοπάτημα; Ε, δεν θα πρεπε να εκλαμβάνεται έτσι! Είναι δουλειά του ντόπιου αναγνώστη να διαβάσει την κάθε λέξη αυτής της μπροσούρας, όχι απλώς προσεκτικά, αλλά γνωρίζοντας πως αναφέρεται σε έναν άλλο κόσμο!

προχωρήσει συγκροτημένα. Έχουμε κανονίσει ότι **καθώς η διαδήλωση θα περνάει από τη διασταύρωση της Ακαδημίας και Χαρ. Τρικούπη, θα επιτεθεί με πέτρες και μπογιές σε ένα σύμβολο του στρατού που βρίσκεται εκεί.** Πρόκειται για την Ένωση Απόστρατων Αξιωματικών Στρατού. Δεν είναι απλοί καραβανάδες (αν και αυτό από μόνο του θα έφτανε για να τους επιτίθεσαι). Ξέραμε πώς πρόκειται για καραφασίστες, γεγονός που μπορεί να το διαπιστώσει ο καθένας αν τύχει και διαβάσει την εφημερίδα τους. Εν πάση περιπτώσει η διαδήλωση ξεκινά και από την Γ Σεπτεμβρίου στρίβει στην Δεριγνύ και ύστερα στην Πατησίων. Οι μπάτσοι επιχειρούν να την κυκλώσουν και πλησιάζουν σχεδόν στο ένα μέτρο την πίσω αλυσίδα και προκαλούν. Αλλά οι σύντροφοι στο πίσω μέρος της πορείας είναι ψύχραιμοι, γυρίζουν ανάποδα για να έχουν φάτσα τους μπάτσους, δε φαίνονται να φοβούνται, δε φαίνονται να είναι εύκολο να σκορπίσουν σε πιθανή στραβή. Και οι μπάτσοι αναγκάζονται να χαλαρώσουν.

Στη Στουρνάρη, κάποιοι που δεν συμμετέχουν στην πορεία, βγαίνουν από το άσυλο του Πολυτεχνείο και επιτίθονται σε ένα ζητά. Οι μπάτσοι απαντάνε με δακρυγόνα. **Παιχνίδια στις δικές μας πλάτες, που θα μπορούσαν να κοστίσουν.** Αλλά η διαδήλωση δε χάνει τη συγκρότησή της και προχωρά ψύχραιμα. Στρίβει στην Κάνιγγος. Εκεί πια μαθαίνουν όλοι οι διαδηλωτές για την επίθεση που πρόκειται να συμβεί Η πλάγια περιφρούρηση οργανώνεται ακόμα καλύτερα και σε όλο το μήκος της διαδήλωσης σχηματίζονται οριζόντιες αλυσίδες. **Προχωράμε με το τσαμπουκά της συλλογικής δύναμης, αποφασισμένοι να υπερασπίσουμε όλοι μαζί, άντρες - γυναίκες, ισότιμα, μια επιθετική κίνηση. Όταν η κεφαλή της πορείας περνάει από τη Χαρ. Τρικούπη, η διαδήλωση στέκεται για λίγο. Φεύγουν τότε πέτρες και μπογιές προς τον σύνδεσμο των απόστρατων. Κάποιοι μπάτσοι αλλάζουν χρώμα από το χακί στο κόκκινο. Αλλά στην μεριά των μπάτσων υπάρχει αμηχανία. Έχουν απέναντί του μια διαδήλωση συγκροτημένη και έτοιμη να υπερασπιστεί τον εαυτό της, που επιτίθεται και ύστερα προχωρά ψύχραιμα. Και καταλήγουν απλώς να την παρακολουθούν. Τα συνθήματα πια ακούγονται πολύ δυνατά.** Η διαδήλωση λίγο μετά θα καταλήξει στα προπύλαια και αποχωρούμε όλοι μαζί με το μετρό.

Δεν ήταν η τυχερή μέρα των φασιστών η 15/6 από πολλές απόψεις. Το κερασάκι στην τούρτα ήταν ένας φασίστας που κατέβηκε σε μια στάση του μετρό μαζί με κάποιους από την διαδήλωση. Ήταν πολύ γρήγορος αλλά δεν πρόλαβε. Και μας έμεινε για αναμνηστικό η μπλούζα του.

Πίσω στο παράδειγμά μας λοιπόν, οι Γερμανοί συνεχίζουν: "*[η συνέλευση είχε αποστολή] να δουλεύει με φωτογραφικές μηχανές, να εξακριβώνει στοιχεία γνωστών νεοναζί, να είναι ανά πάσα στιγμή έτοιμη για ξύλο, γεγονός που εν τέλει οδήγησε στη βορειογερμανική antifa συνέλευση...*". Ερμηνεύουμε: Στον παράξενο κόσμο της Γερμανίας του 1984, ένα γεγονός που θα μπορούσε να εκληφθεί σαν τεράστιο στραπάτσο, δεν οδήγησε σε μια ευκαιριακή συνεύρεση που θα αναλάμβανε τη λαχανιασμένη αποστολή να "απαντήσει στο γεγονός", αλλά σε μια διαρκή συνέλευση που επεκτάθηκε και έφτιαξε τη βάση για το γερμανικό antifa κίνημα της δεκαετίας του '90. Απόδειξη; Το "δελτίο πληροφοριών" που έστησαν οι σύντροφοι, υπάρχει μέχρι και σήμερα, είκοσι + τρία = 23 χρόνια μετά! Λέγεται Antifaschistisches info Blatt και μετράει πάνω από 75 τεύχη!

Άλλο παράδειγμα: "*Η ομάδα μας μεγαλώνει. Είμαστε έξι γεμάτα αμάξια. Μερικοί από εμάς είναι αυτόνομοι, άλλοι αριστεροί, αλλά κατά βάση η πολιτική δεν παίζει κανένα ρόλο. Η οργανωτική συζήτηση μας έπρηξε τ' αρχίδια. Το θέμα είναι ποιον θ' αντιμετωπίσουμε εκεί που πάμε...*" [σελ. 28]. Ο απρόσεκτος θα μπορούσε να εκλάβει έναν τύπο που μιλάει κατ' αυτόν τον τρόπο, σαν ακριβές αντίστοιχο του Έλληνα περιστασιακού επαναστάτη (για να μην πούμε μπαχαλάκια). Θα μπορούσε να καταλήξει πως εδώ υπάρχει μια γενική απαξίωση της άποψης και μια άνευ όρων εξύμνηση της δράσης. Πράγματι, μπορεί για τον συγκεκριμένο να είναι όντως έτσι. Αλλά ερμηνεύουμε: Έξι γεμάτα αμάξια. Με ανθρώπους που γνωρίζουν τις πολιτικές τους διαφορές. Που τις ξεπερνούν κρατώντας τις στο μυαλό τους. Που είναι αρκετά μουρλαμένοι ώστε να μπορούν να βολτάρουν "*σχεδόν κάθε Σαββατοκύριακο ψάχνοντάς τους, περιφρουρώντας τα στέκια ή τις προσφυγικές εστίες στα περίχωρα του Βερολίνου*". Τί έχουν πίσω τους αυτοί οι τύποι που τους κάνει να γεμίζουν αμάξια, να είναι συνεπείς και πολλοί, να είναι οργανωμένα βίαιοι, να σπαταλάνε Σαββατοκύριακα κάνοντας γύρους σε προσφυγικές συνοικίες; **Μια οργανωτική συζήτηση που τους έπρηξε τ' αρχίδια! Ένα κίνημα οργανωμένο στην συντριπτική του πλειοψηφία σε ομάδες! Έντυπα που κυκλοφορούν είκοσι χρόνια! Κινηματική μνήμη και συνέχεια τέτοιας ποσότητας και ποιότητας που μπορούν να γράφονται βιβλία για την ιστορία του κινήματος! Με λίγα λόγια: Ένα αυτόνομο antifa κίνημα!**

Διάφορα τέτοια άχαρα -γνωστά και δεδομένα για τους συγγραφείς του κειμένου και τους αναγνώστες τους, επιστημονική φαντασία για εμάς- τρέχουν πίσω από τις γραμμές της μπροσούρας που κυκλοφόρησαν οι antifa scripta. Που θα πρέπει να διαβαστεί προσεκτικά αν είναι να βγάλει τουλάχιστον ένα σωστό συμπέρασμα: Ότι ο κόσμος δεν κερδίζεται με προσευχές.

Από την άλλη βέβαια, δεν κερδίζεται και με συνταγές, να τα λέμε κι αυτά.

Το κείμενο που ακολουθεί παρακάτω είναι αλιευμένο από το θαυμαστό κόσμο του internet. Προέρχεται από μια μουσική κολλεκτίβα σκινάδων και πάνκηδων από το Gutersloh της γερμανίας. Εκτός από το ότι μας εισάγει στον πλούσιο χώρο της skinhead κουλτούρας- αποτελεί κατά κάποιο τρόπο και μια διακήρυξη αρχών. Στόχος του cable street beat πέρα από την μουσική αυτοέκφραση είναι και ένα ξεκαθάρισμα του γερμανικού μουσικού τοπίου. Μεταφέρουμε τα λόγια τους:

"Εδώ και χρόνια παρατηρούμε ότι η κουλτούρα μας καπελώνεται από τους καραφλούς και από τύπους με χωρίστρες που έχουν το θράσος να αποκαλούνται "skinheads". Λοιπόν αρκετά! "If you have a racist friend, now is the time for your friendship to end"! (Specials)... Οι ρατσιστές και οι φασίστες με τον σιδηρούν σταυρό ή τις καράφλες δεν είναι ούτε πάνκηδες ούτε σκινάδες, αλλά πολύ απλά σκέτοι ναζί και τίποτα άλλο. Δε μας ενώνει τίποτα με αυτούς!"

Να πούμε ότι το κείμενο δημοσιεύεται περικομμένο λόγω χώρου. Ολόκληρο μπορεί να βρεθεί στην ομώνυμη ιστοσελίδα. Να σημειώσουμε ακόμη ότι μεγάλο κομμάτι του ίδιου κειμένου δημοσιεύτηκε στις αρχές του Μάη στο τρίτο έντυπο του antifa str.

CABLE STREET BEAT GUTERSLOH

ΤΙ ΘΕΛΟΥΜΕ;

Η φάση των SHARP (skinheads ενάντια στις ρατσιστικές προκαταλήψεις) ήταν και εξακολουθεί να είναι σημαντική, απλά δε μπόρεσε να ταιριάξει με την γερμανική πραγματικότητα. Ξεκαθάρισε βέβαια αρκετά πράγματα στο χώρο. Η αυτούσια όμως μεταφορά και τεχνογνωσία μιας φάσης κάπου συναντά τα όριά της. Θέλουμε να αλλάξουμε αυτή την κατάσταση και να προχωρήσουμε ως SHARP. Το cable street beat όμως δεν είναι πολιτική οργάνωση μ' αυτή την αντίληψη, αλλά ούτε και καθαρή skinhead οργάνωση.

Το cable street beat δεν είναι και δεν πρέπει να γίνει ποτέ οργάνωση. Αυτό που θεωρούμε ιδανικό είναι να δημιουργηθεί ένα δίκτυο. Αγαπάμε την κουλτούρα μας και ακριβώς για αυτό θέλουμε να σέβονται και να γνωρίζουν και άλλοι την μουσική και τον τρόπο ζωής μας. Κάθε ενέργεια που κάνουμε, κάθε συναυλία, κάθε CD, κάθε μικροφωνική θέλουμε να χαρακτηρίζεται από ένα ξεκάθαρο στιλ. Ο πιο σημαντικός στόχος για μας είναι είναι να συμπεριφερόμαστε με σεβασμό σ' όλους όσους ανταποκρίνονται σ' αυτά που κάνουμε, στο βαθμό βέβαια που και οι ίδιοι σέβονται εμάς. Τι σημαίνει αυτό; Όχι σεξιστικές συμπεριφορές, όχι κραυγές για το οι που είναι γαμάτο μπροστά ή πάνω στη σκηνή, όχι βάρβαρο πόγκο, όχι σπρωξιές, οι φασίστες και οι ρατσιστές να παίρνουν τον πούλο. Μπάντες που θεωρούν αποστολή τους να δείχνουν σε όλους τους υπόλοιπους ότι ο εγκέφαλός τους είναι γεμάτος σκατά και να τραγουδούν μαλακίες γύρω απ' το σεξ και τα ξίδια δε μας ενδιαφέρουν. [...]

ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ;

Το cable street beat του Gutersloh υπάρχει εδώ και πάνω από τρία χρόνια. Εννοείται πως και πιο πριν είχαμε διοργανώσει πολλές φορές συναυλίες, μέχρι που είπαμε ότι αυτό δε μας αρκούσε.

Εκτός των άλλων διοργανώνουμε και συναυλίες αλληλεγγύης για antifa - ενέργειες ή για τους αντιφασίστες και τις αντιφασίστριες που διώκονται από το κράτος. Ο αντιφασισμός δεν είναι έγκλημα, είναι απαραίτητος.

Με το ηχοσύστημα της cable street beat κάνουμε μικροφωνικές. Σ' αυτές βαράνε μπάντες απ' όλο το φάσμα της skinhead σκηνής: το ska, το reggae, το northern soul, το punk, το oi, το hardcore, το 2-Tone και άλλα. Το ηχοσύστημα αυτό δεν χρησιμοποιείται μόνο στις συναυλίες και στο στέκι μας ("το γραφείο" στο Gutersloh), αλλά σχεδόν σε όλες τις ska φάσεις που διοργανώνονται εδώ γύρω, όπως και σε αρκετά πάρτυ. Υπάρχει επίσης στο τραπεζάκι που βγάζουμε σε πολλές εκδηλώσεις.

Από κοινού με την εταιρεία "Mad Butcher" έχουμε κυκλοφορήσει ήδη αρκετά ποιοτικά CD κόστους 10 μάρκων. Ενδεικτικά αναφέρουμε τις μπάντες των Stage Bottles, Attila, Red London, Schwarz auf Weiss, Newtown Neurotics, 8.6. Crew, Adjusters, The Strike, Die Blaggers, Loaded, No Respect, Five in Ten, Skarface. Οι μπάντες γνωρίζουν τι είναι το πρότζεκτ του cable street beat και μας υποστηρίζουν. Υπάρχουν και άλλα CD υπό έκδοση. Μερικές από τις καινούριες κυκλοφορίες αυτών των συγκροτημάτων έχουν πάνω και το logo μας. Υποστηρίζουμε την αντιφασιστική δράση, ειδικά όταν στρέφεται ενάντια σε συναυλίες και μουσική των ναζί.

Cable Street Beat Strictly A

ΑΡΧΕΣ

Ο καπιταλισμός σκοτώνει τη μουσική!!!

Δε βγάζουμε κέρδος από τη δουλειά μας, αλλά ούτε και συνεργαζόμαστε με μπάντες, εταιρίες ή μάνατζερ που προωθούν το σταριλίκι ή συμπεριφέρονται όπως οι pop stars.

ΑΠΟΛΙΤΙΚΟΙ;

Τίποτα δεν είναι απολίτικο. Σε καιρούς σα τους σημερινούς, όπου οι ορδές των ναζί, οι γραβατωμένοι και κουστουμαρισμένοι φασίστες, η ρατσιστική πολιτική και η πνευματική φτώχεια ολοένα και μεγαλώνουν, είναι αναγκαίο να υπάρχουν καθαροί λογαριασμοί. Όποιος δεν πολεμά και δε δουλεύει ενάντια στη δεξιά, στην πραγματικότητα υποστηρίζει τους φασίστες - και αυτό είναι πάρα πολύ πολιτικό. Πολύ συχνά διάφοροι προσδιορίζονται ως "απολίτικοι", πράγμα που δε σημαίνει κάτι άλλο από το "θέλω να τα 'χω καλά με όλους". Χέστα! Αυτοί που σκέφτονται έτσι θα πρέπει να αποκτήσουν "κυριλέ" κόμμωση και να την κάνουν από τη σκηνή. Από την πλευρά μας δεν έχουμε καμία όρεξη να βλέπουμε στις συναυλίες μας, στα γήπεδα ή οπουδήποτε αλλού τους ναζήδες ή ακόμα χειρότερα να διασκεδάζουμε μαζί τους!

Ο φασισμός θα διέλυε και το τελευταίο ψίχουλο ελευθερίας και αυτοκαθορισμού και την ίδια στιγμή θα σήμαινε το τέλος της κουλτούρας μας. (Σ' αυτήν την περίπτωση βέβαια αναγνωρίζουμε πως το τέλος της κουλτούρας μας θα ήταν το πιο μικρό πρόβλημα.)

eet Beat

tifascist

THE BATTLE OF CABLE STREET

Η οδός cable street διέσχιζε μια απ΄τις πάμπολες εργατικές γειτονιές του λονδίνου. Στο δρόμο αυτό επέλεξε το αγγλικό φασιστικό κόμμα να οργανώσει το 1936 μια μεγάλη παρέλαση - εξύμνηση στο φασισμό. Αρχηγός του κόμματος ήταν ο Oswald Mosley ομοϊδεάτης του Χίτλερ και του Μουσολίνι. Οι κάτοικοι βέβαια της γειτονιάς -κατά βάση εργάτες εβραικής πίστης- δεν έμειναν και πολύ ευχαριστημένοι απ΄ αυτή την προοπτική. Κι αυτό που έκαναν έμεινε στην ιστορία. Αφού εξοπλίστηκαν και διεμήνυσαν στους φασίστες να μην τολμήσουν να εμφανιστούν από τα μέρη τους έκαναν πράξη τις απειλές τους γράφοντας μια απ΄τις πιο λαμπρές σελίδες του αντιφασιστικού αγώνα. 300.000 εργάτες πήραν μέρος στις κινητοποιήσεις, έστησαν οδοφράγματα, συγκρούστηκαν για ώρες με την αστυνομία που προστάτευε τους φασίστες παίρνοντας στο τέλος στο κυνήγι και τους δυο... Η μάχη αυτή αποτέλεσε ορόσημο στα χρόνια που ακολούθησαν και έμεινε ζωντανή στη συλλογική αγγλική προλεταριακή μνήμη ως μια νίκη της εργατικής τάξης. Για πολλά χρόνια μετά ο δρόμος αυτός δάνειζε το όνομά του σε αντιφασιστικές εφημερίδες και συλλογικότητες για να φτάσει ως και σήμερα να εμπνεύσει μια γερμανική μουσική κολλεκτίβα πάνκηδων και σκινάδων...

UNITED?

Στα σίγουρα δεν ειμαστε "ενωμενοι" με κάποιους μονο και μόνο επειδή έχουν ένα συγκεκριμένο κούρεμα. Ανεξάρτητα απ΄ το αν πρόκειται για rude boys ή girls, για σκινάδες, για σκουτεράδες, πάνκηδες ή ραστάδες, παντού υπαρχουν μαλάκες. Δε θελουμε να διασκεδάζουμε με κανέναν απ΄ αυτούς. [...]

ΠΩΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ:

Το cable street beat του Gutersloh τα πάει καλά, η κουλτουρα μας εχει ξαναγίνει ένας σημαντικος παραγοντας στην περιοχή μας. Και προχωράει βασισμένη στις αρχές που περιγράψαμε παραπάνω. Ο κορμός του κοινού μας είναι σκινάδες και πάνκηδες, παρολα αυτά έρχεται και άλλος κοσμος, όπως και θα 'πρεπε να γινεται. Ο κόσμος χορεύει με τη μουσική μας αν και πολλές φορές μπορεί να μη γνωρίζει ουτε καν πως γράφεται η λέξη "ska" ή "skinhead". Και τα CD της CSB γνωρίζουν επιτυχία - πράγμα λογικό αφού η μουσική μας είναι η καλύτερη στον κόσμο! [...] Τώρα τελευταία όλο και περισσότερος κόσμος μας ρωτάει τι ακριβώς είναι το cable street beat. Επιπλέον υπάρχει και κόσμος που ψάχνεται να φτιάξει μπάντες για το cable street beat. Το εκτιμουμε. Οι προϋποθέσεις για κάτι τέτοιο είναι οι εξής:

Όποιος και όποια χρησιμοποιεί το logo μας θα πρέπει να σέβεται το στιλ, την κουλτουρα και τις αρχες μας. Όλοι θα πρέπει να γνωρίζουν τι να περιμένουν (αλλά και τι απαιτείται απ΄ αυτούς) όταν αγοραζουν ένα CD ή πηγαίνουν σε μια συναυλία που φέρει το logo της cable street. [...] Το cable street beat δεν πρέπει να γίνει κανένα χωνευτήρι διαφορετικών στιλ και υποκουλτούρων. Ήδη τα δικά μας στιλ είναι αρκετά.

Το cable street beat έχει στην πρώτη γραμμή ένα πολιτιστικό σημεία αφετηρίας: ποτέ δε θα πρέπει να λειτουργήσει ως προνομιακό πεδίο (κομματικών ή) πολιτικών οργανισμών. Είμαστε ενάντια στη δεξιά. Ωστόσο κανένας απ΄ όσους συμμετέχουν σε μας δεν πρέπει να γίνει αριστερός με τα ζορι. Αυτό πρέπει να το σέβονται και οι καινουριοι του cable street beat. Επίσης δεν είμαστε θερμοκοιτίδα του αριστερου χώρου ή λέσχη συζήτησης για διατροφικές ή εξαρτησιογόνες συνήθειες. Το cable street beat δεν είναι κάποια οργάνωση με στελέχη. Οι κοινές πολιτικές μας αφετηριες είναι αποτέλεσμα της γνώσης μας για τις υποκουλτουρες. Είμαστε ενάντια στο ρατσισμό, στο φασισμό, στην εκμετάλλευση, στο σεξισμό, στην κρατική βία και στον πόλεμο.

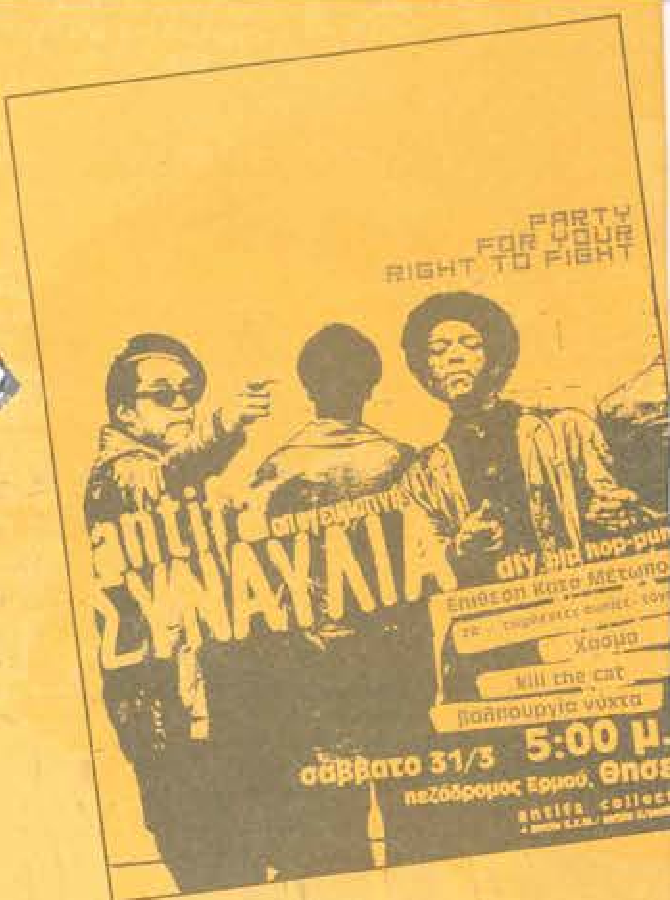
Θέλουμε να ζήσουμε άγρια, επικίνδυνα και με τον τρόπο μας. Το cable street beat είναι μια έκφραση αυτής της επιθυμίας, μια ζώνη ελευθερίας που φτιάχνουμε εμείς και άλλοι. Επειδή ο αγώνας ενάντια στις κυρίαρχες συνθήκες πρέπει να έχει δομή και οργάνωση κάποιοι από εμάς είναι και αλλού οργανωμένοι. Αυτο βέβαια δε σημαίνει ότι αυτή είναι η αποστολή του cable street beat.

Αυτό που κάνουμε είναι να φτιάχνουμε κλίμα. Το μόνο που απαιτούμε απ΄ όσους θέλουν να χρησιμοποιούν το όνομα του cable street beat είναι η εναντίωση στο φασισμό, στο ρατσισμό και στο σεξισμό. Δεν βάζουμε ούτε και θελουμε να βάλουμε ποτέ κανέναν άλλο όρο σ΄ ό,τι μπορεί να σκέφτονται οι μπάντες. Δεν θέλουμε καμία ιεραρχία, ούτε επιτροπές, ούτε συνελεύσεις, ούτε μπλα μπλα. Αυτό που μας πορώνει είναι οι σχέσεις και η επικοινωνία με κάθε συγκρότημα που φτιαχνεται. Κι όταν δημιουργηθεί ένα δίκτυο θα μπορούμε να φέρνουμε και καλές μπάντες από το εξωτερικό, άσχετα απ΄ το αν είναι γνωστές ή όχι.

DIY!

Συζήτηση με Χάσμα, Βαλπουργία Νύχτα, Kill the Cat

Όπως θα ξέρετε όσοι ήρθατε, το Σάββατο 31 Μάρτη, οι antifa πυρήνες της Αθήνας μαζί με τις DIY μπάντες Βαλπουργία Νύχτα, Kill the Cat και Χάσμα, διοργάνωσαν μια συναυλία στον πεζόδρομο του Θησείου. Η συναυλία κρίθηκε πολύ επιτυχημένη, όλα πήγαν καλά και πάμε γι άλλα. Υπάρχει ωστόσο κάτι που το ξέραμε κι από πριν, αλλά το επαληθεύσαμε και κατά τη διάρκεια της συναυλίας. Οι μπάντες που λέγαμε, δεν είναι μόνο μπάντες -είναι και πολιτικά εγχειρήματα, με άποψη, μέθοδο και γνώσεις γι αυτό που κάνουν, κι αυτό δεν είναι γνωστό σε όλους όσους παρακολουθούν τις συναυλίες τους. Σκεφτήκαμε λοιπόν να συζητήσουμε μαζί τους για τη φάση τους και να δημοσιεύσουμε τη συζήτηση, ώστε να πάρετε μια εικόνα και οι υπόλοιποι που δεν τους ξέρετε. Στη συζήτηση συμμετέχουν ο Γ. Και ο Α. από τους Χάσμα, ο Ν. Και ο Τ. από τους Kill the Cat και ο Φ. από τους Βαλπουργία Νύχτα.

antifa: Θα μας πείτε δυο λόγια για την ιστορία σας; Πως αποφασίσατε να γίνετε Do It Yourself;

Kill the cat: Κατ' αρχήν, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι οι τρεις μπάντες δεν έχουν κοινή πορεία. Εμείς ξεκινήσαμε το 2001 και δεν ήμασταν diy εξαρχής, παίζαμε σε πανεπιστήμια, πλατείες, παίζαμε και σε κλαμπάκια. Από ένα σημείο και μετά μάλιστα που είμασταν σε καλή φάση της μπάντας, θα μπορούσαμε ακόμα και χαρτζιλίκι να βγάζουμε. Αλλά το σκηνικό με τα κλαμπ ήταν τόσο ανεξέλεγκτο που στο τέλος φτάσαμε να παίζουμε στο "Αν" με τη Σοφία Βόσσου! (γέλια) Ναι ρε, έσκασε η Βόσσου και μαζί της έσκασε και το Star Channel! Ε, γελάγαμε εμείς, τη βρίζαμε, κι αυτή κατέβηκε κλαίγοντας, το 'δειξε και το Star... Εν τω μεταξύ όλοι ασχολούμασταν λίγο-πολύ με πολιτικά ζητήματα (π.χ. συμμετοχή σε αυτοδιαχειριζόμενα στέκια). Επίσης ρόλο έπαιξαν τα γεγονότα του 2003, η Ευρωπαϊκή σύνοδος στη Θεσσαλονίκη κλπ. Παίξαμε στη συναυλία που διοργάνωσε το στέκι του Βιολογικού κάνα δυο βδομάδες πριν τη σύνοδο, και λέμε, κοίτα να δεις! Πολύ δυνατή φάση! Και όντως, ήταν πολύ δυνατή φάση σε όλα τα επίπεδα...

antifa: Οι Χάσμα από πότε υπάρχουν;

Χάσμα: Εμείς κάναμε πρώτη φορά συναυλία σα Χάσμα το Μάρτη του '94 στον Πύργο Ηλείας. Τη μπάντα την είχαμε στήσει στο υπόγειο του σπιτιού μου, και το λέω για να καταλάβεις ότι εμείς ήμασταν DIY εξ 'ορισμού, θέλοντας και μη, γιατί στην πόλη που μεγαλώσαμε... Κοίτα, θυμάμαι ένα μαγαζί που πούλαγε μουσικά όργανα κι όταν ήμουνα 12 χρονών είχε βγάλει μια ηλεκτρική κιθάρα στη βιτρίνα και πηγαίναμε και την κοιτάγαμε. Μια μαύρη ηλεκτρική κιθάρα. Δεν ξέραμε από αυτά τα πράγματα γιατί μεγαλώναμε σε μία πόλη που είναι ισοπεδωμένη από πολλές απόψεις και ειδικά πολιτισμικά. Για παράδειγμα, στον Πύργο ήταν πρόβλημα να 'σαι μαλλιάς, οπότε σήμαινε και κάτι να 'σαι μαλλιάς... Αφού λοιπόν φτιάξαμε τη μπάντα σ' εκείνη την πόλη, ποιος θα έστηνε συναυλία; Δεν γινόταν να πάμε κάπου και να ζητήσουμε να παίξουμε, οπότε εξ' ορισμού το στήναμε μόνοι μας, σε σχολεία, σε κάτι αθλητικά κέντρα που έχει, στο γήπεδο του Πύργου, στο χώρο του πάρκινγκ... Τα έξοδα τις περισσότερες φορές τα πληρώναμε εμείς. Εδώ που τα λέμε δηλαδή, η μόνη συναυλία που θυμάμαι να 'χει εισιτήριο, ήταν τότε που κατεβάσαμε τους Panx Romana.

antifa: Ποιος κατέβασε τους Panx Romana στον Πύργο;

Χάσμα: Εμείς, μια παρέα που γουστάραμε Panx Romana, Stress... Είμασταν είκοσι τριάντα άνθρωποι που δεν ξέραμε και ακριβώς για τι πράγμα μιλάμε, πιο πολύ είμασταν ροκάδες, μεταλάδες και πάνκηδες στη φάση αλητεία. Ροκ μαγαζί δεν υπήρχε στον Πύργο. Στην πλατεία πήγαινες, καθόσουν, κάποιος μπορεί να έφερνε ένα κασετόφωνο μπροστά από το άγαλμα και έβαζες μουσική και μπύρες. Η μπάντα βγήκε μέσα από αυτή την παρέα. Όσο για το συνειδητό πέρασμα στο DIY, η πρώτη μας συναυλία στην Αθήνα έγινε το 2000 στη Villa Αμαλίας. Τότε, μία μπάντα που έμπαινε στα πράγματα είχε να επιλέξει ή το DIY ή το άλλο, ειδικά άμα ήταν μπάντα ψιλοπάνκ, με λόγο λίγο πιο τσιταρισμένο και στα Ελληνικά κιόλας. Το DIY ήταν μια σκηνή που 'χε κρατήσει στην Αμαλίας για χρόνια...

antifa: Εννοείς εκείνη την απόφαση που είχαν πάρει στη Villa να μη δέχονται γκρουπ που παίζουν σε μαγαζιά;

Χάσμα: Αυτή η απόφαση, ναι, αυτό ήταν! Και διάφορα που τελικά απέδειξε ότι συνεπάγεται μια τέτοια απόφαση. Γιατί από το '92 που στην Αμαλίας πήραν τη συγκεκριμένη απόφαση, μέχρι το '99 που εμφανιστήκαμε εμείς στην Αθήνα, είναι 7 χρόνια. Είχαν γίνει πράγματα μέσα σ' αυτά τα χρόνια. Είχε φουντώσει μια ολόκληρη φάση στην αρχή, είχε κορυφωθεί με την Διατάραξη Οικιακής Ειρήνης που βγήκε το '96, υπήρχε η Αμαλίας στην Αθήνα και η Βαρβάρα στη Θεσσαλονίκη, ήταν και δυνατή η φάση στη Θεσσαλονίκη με τα ραδιόφωνα, με λίγα χρόνια είχε δημιουργηθεί μια σκηνή, και μπορούμε να πούμε ότι πλέον ο ευρύτερα ελευθεριακός- αντιεξουσιαστικός χώρος είχε οικειοποιηθεί πλήρως τη φάση του DIY.

Βαλπουργία Νύχτα: Παρόλο που εγώ δεν ήμουνα το '92, από συζητήσεις με τους παλιότερους ξέρω ότι τότε στη Villa δεν υπήρχε διαχωρισμός, μπορούσες να παίζεις και αλλού, στο "Αν" ας πούμε. Κάποια στιγμή όμως ο κόσμος φρίκαρε. Αισθάνονταν ότι είχαν μετατραπεί σε κάποιου είδους σκαλοπάτι καριέρας, έπαιζε δηλαδή κάποιος στη Villa, μετά έπαιζε στο "Αν", μετά έπαιζε στο "Ρόδον" και πάει λέγοντας. Άσε που ο Rock FM ανακοίνωνε τις συναυλίες της Αμαλίας! Τα παιδιά της Villa αισθάνονταν πως δεν ήταν παρά άλλος ένας χώρος μέσα στην πόλη που το mainstream τον χρησιμοποιούσε...

antifa: Όπως με τους ποδοσφαιριστές στις φαβέλες δηλαδή.

Χάσμα: Ναι, κάπως έτσι. Και μάλιστα αυτό συνεχίστηκε και μετά την απόφαση. Ας πούμε όταν εμείς είχαμε παίξει πρώτη φορά στην Αμαλίας, όταν τελειώσαμε και κατεβήκαμε κάτω, είδα μέσα στην Αμαλίας τον Αργύρη Ζήλο, που ήταν τότε από τους νούμερο 1 παραγωγούς στην Ελλάδα, κυνηγός ταλέντων ρε παιδί μου!

Βαλπουργία Νύχτα: Να σου πω κι εγώ για την ιστορία μας; Εμείς παίζαμε από το '98, και τότε δεν υπήρχε κάτι πιο συγκεκριμένο στο μυαλό μας, πάνκηδες είμασταν, σε συναυλίες στην Αμα-

Οι Χάσμα κάνουν ένα soundcheck στα γρήγορα

2Δ vs εύφλεκτες ουσίες+Koyote+ηλιοβασίλεμα

Κατά τις πέντε πήγε να βρέξει. Κάποιοι καβατζώθηκαν άμεσα...

Ευτυχώς μαζευτήκαμε πριν νυχτώσει κι έχουμε και καμιά φωτογραφία με κόσμο...

λίας πηγαίναμε, χορός, dead kennedys, ραφτά, καρό παντελόνια, κατσαπάνκ. Δηλαδή κατά κάποιο τρόπο μεγαλώσαμε μέσα στη Villa. Τέλος πάντων, επίσημα δημιουργηθήκαμε το 2002, και όταν μπήκε το ζήτημα "εμείς που θα παίξουμε", δεν κάναμε καμιά τρομερή κουβέντα, είπαμε "θα παίξουμε στη Villa, κι οι φίλοι μας εκεί είναι!" Χώρια κι αυτό το ζήτημα που δεν μπορούσαμε να πάμε σε μια δυο συναυλίες που θέλαμε στο "Αν" και τσινάγαμε! (γέλια).

antifa: Θα μπορούσαν τα DIY συγκροτήματα να σταθούν με ρεαλιστικούς όρους στη μουσική βιομηχανία; Δηλαδή η επιλογή DIY για εσάς ήταν όντως επιλογή, ή ήταν... η ανάγκη που έγινε φιλοτιμία που λένε;

Βαλπουργία Νύχτα: Πείτε ρε μαλάκες την ιστορία με την EMI, μη ντρέπεστε!

Χάσμα (Γ): Εεεμ, ναι... Κοίτα, εμείς πριν βγάλουμε τον πρώτο δίσκο, είχαμε πρόταση να τον βγάλουμε με την EMI. Το είχαμε συζητήσει πολύ, μας είχαν φέρει και τα συμβόλαια... Αλλά τελικά είπαμε "Όχι δεν πάμε στην EMI!". Κι αποφασίσαμε να βγάλουμε δίσκο DIY μόνοι μας.

Χάσμα (Α): Η πρόταση έγινε στο στούντιο που ηχογραφούσαμε. Ήρθε ένας παραγωγός, εμείς είχαμε κάνει ένα demo ακόμα εκεί, μας είχε δει, γούσταρε τη φάση και την επόμενη φορά που πήγαμε να γράψουμε έσκασε η πρόταση. Και εμείς τότε είπαμε όχι. Ξέραμε τότε ότι η EMI τζιζ, καίει, πάνκηδες ήμασταν! Είχαμε δει συμβόλαιο, ξέραμε τι θα πει να κάνεις συμβόλαιο σε εταιρία.

Χάσμα (Γ): Εννοούμε ότι για ανθρώπους της δικής μας κουλτούρας αυτοί οι όροι είναι απλά αδιανόητοι. Είναι αδιανόητο να σου πούνε να πας να παίξεις στην τάδε εκπομπή κι εσύ να είσαι υποχρεωμένος να πας. Γι αυτούς από την άλλη είναι φυσιολογικό, και μάλιστα μια εταιρία που λέει στον καλλιτέχνη της "πήγαινε να παίξεις αύριο το πρωί στον πρωινό καφέ", του κάνει και χάρη. Εμείς από την άλλη είμασταν μια παρέα που παίζαμε μουσική, είχαμε και το γκάζι, κι αυτό που κάναμε δεν θεωρούσαμε ότι ήταν για να χαϊδεύει τα αυτιά του κόσμου!

Kill the Cat: Ε, δεν ήθελε και πολύ για να ψυλλιαστείς τι γίνεται στα μαγαζιά. Σε κάθε μέρος που παίζαμε γινόταν κι από μια μικρή μαλακία. Π.χ σ' ένα που παίξαμε είχε είσοδο 5 ευρώ τότε και σου 'δινε τα τρία ευρώ σαν αμοιβή στη μπάντα και κράταγε τα δύο το μαγαζί. Και λέμε εμείς "γίνεται να μην πάρουμε εμείς λεφτά και να πιει ο κόσμος μπύρα;" Μας λέει αυτός ότι για να πιει ο κόσμος μπύρα θα γίνει 6 ευρώ γιατί η μπύρα κάνει 4. Και λέμε ας γίνει 6 ευρώ κι ας πιει ο κόσμος μπύρα. Ουσιαστικά χαρίσαμε 400 ευρώ στο μαγαζάτορα, κι αυτός στο τέλος της βραδιάς μας κατηγόρησε ότι του κλέψαμε ένα καλώδιο και μας έκανε μανούρα! Και μου 'χε βάλει και χέρι για την παραμόρφωση! Να μην είναι πολύ δυνατά γιατί το μπαράκι "είναι κάπως πιο lounge!"

Βαλπουργία Νύχτα: Στην πρώτη σύνθεση της Βαλπουργίας, κανείς μας δεν ήξερε να παίζει μουσική... Μόνο ο ντράμερ ήταν λίγο καλός, ο Λ. είχε κάνει κάτι μαθήματα προ δεκαετίας κι εγώ μόλις είχα πιάσει το μπάσο... Προσπαθούσα να βγάλω μια διασκευή μέρες ολόκληρες... Έτσι μας βγήκε το πανκ!!! Αυτό θα παίζαμε!!! Το πανκ είναι κι εύκολη μουσική, δεν ήθελε να 'χεις σπουδάσει, δεν ήθελε τίποτα, έπιανες εκεί πέρα τρεις νότες κι έβγαζες κομμάτι. Κι εμείς αυτό θέλαμε!!! Να παίξουμε μουσική... Με το πέρασμα του χρόνου, στη θέση του Λ. και του Δ. ήρθαν ο Θ. και ο Γ. σε κιθάρα και τύμπανα αντίστοιχα, και η Ά. στο βιολί... Ο Θ. είχε κάνει κάποια μαθήματα παλιότερα και η Ά. είχε πτυχίο στο βιολί... Εμείς πάντως, ποτέ δε θελήσαμε να βγάλουμε λεφτά από αυτό που κάνουμε με τη Βαλπουργία... Ήταν συνειδητή επιλογή το DIY, αφού αυτό που ήθελε και θέλει να είναι η μπάντα στο σύνολό της, είτε από στίχους, είτε σαν νοοτροπία γενικότερα, δε θα μπορούσε να συμβαδίσει με τη μουσική βιομηχανία. Μιας και αυτά που προωθούμε δεν τα πουλάμε ρε παιδί μου... απλά...

Kill the Cat: Μια στιγμή! Υπάρχουν και ορισμένα άλλα πράγματα που αφορούν την ερώτησή σου. Για παράδειγμα, όταν γνώρισα το Γ., είδα ότι ο άνθρωπος αυτός και ο κόσμος του DIY ήτανε πολύ πιο σοβαροί από μένα σε ζητήματα που αφορούσαν τεχνικά θέματα. Πρόσεξε να δεις: Εγώ που υποτίθεται ότι έπαιζα σε μαγαζιά και θα μπορούσα να βγάλω χαρτζιλίκι και θα μπορούσα να 'χω και χορηγό στην αφίσσα μου, ήμουνα άχρηστος, και πάω στους άλλους και βλέπω ότι και δουλειά κάνουν, και γνώσεις έχουν, και όρεξη... Τέλος πάντων, ο Γ. βοήθησε πολύ στο πρώτο μας cd, και αφιλοκερδώς, κι εμείς καταλάβαμε ότι μπαίναμε σε μια διαδικασία όπου γνωρίζαμε κόσμο που έτρεχε πράγματα, ήξερε πράγματα, και τα 'κανε με σοβαρότητα. Δεν είσαι λοιπόν DIY επειδή είσαι άχρηστος, είσαι DIY συνειδητά. Τρέχεις τα πράγματά σου ανταγωνιστικά, με γνώσεις που δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από τις γνώσεις των ειδικών. Και φτιάχνεις το δίσκο σου μόνος σου και στήνεις συναυλίες μόνος σου με αξιοπρεπή ήχο, και στην antifa συναυλία φάνηκε αυτό. Η antifa συναυλία δεν ήταν μια ευτυχής σύμπτωση, ήταν το αποτέλεσμα του μόχθου αρκετών χρόνων, από ανθρώπους που ασχολούνται με τέτοια ζητήματα.

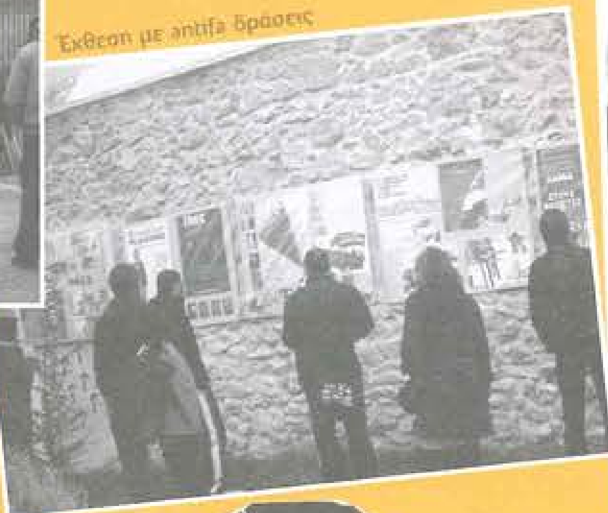
antifa: Ξέρετε από ηχοληψία δηλαδή;

Χάσμα: Στη Villa μάθαμε. Την πρώτη φορά που συμμετείχα στην ομάδα συναυλιών, το 2001 μάλλον, μια βδομάδα πριν από μια συναυλία είχε φύγει κάποιος κόσμος. Μέσα σ' αυτόν τον κόσμο ήτανε και οι ηχολήπτες, οπότε -ήδη είχαμε παίξει μια δυο φορές στην Αμαλίας- λέμε τώρα τι θα γίνει; Την άλλη βδομάδα έχει συναυλία, ποιος θα την κάνει; Λέμε θα την κάνουμε εμείς. Πως θα την κάναμε δεν ήξερε κανείς. Δεν ξέραμε τίποτα, δεν ξέραμε που κουμπώνει το βύσμα, τι κάνει αυτό το κουμπί, τίποτα, ξέραμε μόνο ότι αυτό είναι κονσόλα, αυτό είναι μικρόφωνο. Κι έτσι μάθαμε να κάνουμε ήχο, κι από τότε έχω κάνει ήχο σε καμιά εξηνταριά συναυλίες. Κωμικοτραγικά σκηνικά! Έπαιζε συναυλία στις 9 κι εμείς πηγαίναμε στις 4 να στήσουμε στο συναυλιάδικο της Villa και δεν ξέραμε πώς συνδέεται το σύστημα. Ρωτήσαμε βέβαια και μάθαμε, αλλά ξέρεις, από τη στιγμή που θα σου πει ο άλλος πώς γίνεται μέχρι τη στιγμή που θα το κάνεις έχει μια κάποια απόσταση! Τέλος πάντων, τελικά κάτι μάθαμε, και χαίρομαι που έχω ζήσει αυτή την εμπειρία.

antifa: Με τα οικονομικά πως τα βγάζετε πέρα; Δηλαδή πως βγάζετε λεφτά για να παίζετε; Για-

Party for your right to fight!
Το πανώ στην είσοδο της συναυλίας

Έκθεση με antifa δράσεις

Κάποιοι μέχρι και τα έντυπα κοίταζαν...

τί, ας μην το ξεχνάμε, αν είσαι σε ένα εμπορικό γκρουπ, θεωρητικά έχεις την πολυτέλεια να κάνεις πρόβες στο οχτάωρο που οι άλλοι βγάζουν το βασικό.

Kill the cat: Κάτσε να σου τα πω με νούμερα: Για το πρώτο μας cd, το στούντιο πήγε 1200 ευρώ με μέτρια παραγωγή και δώσαμε γύρω στα 1000 ευρώ στο εργοστάσιο. Σύνολο περίπου 2500 ευρώ. Ε, πρέπει να σου πω ότι γλυτώσαμε γύρω στα 2000 ευρώ επιπλέον γιατί ο Γ. ασχολήθηκε ένα χρόνο με τις μίξεις και τα ηχητικά μετά την ηχογράφηση. Κανονικά λοιπόν θα είχε κοστίσει τα διπλάσια, οπότε να σε ποιο βαθμό οι δομές και οι σχέσεις του DIY σε βοηθάνε. Με τα λεφτά αυτά πήραμε τα δικά μας μηχανήματα, φτιάξαμε το δικό μας προβάδικο, στήσαμε τη φάση μας...

Βαλπουργία νύχτα: Τα λεφτά είναι πάντα από την τσέπη μας, είτε στο στούντιο που φτιάχνουμε με τα παιδιά τώρα, είτε στις συναυλίες που διοργανώνουμε. Όλα στηρίζονται από εμάς και από την ελεύθερη συνεισφορά του κόσμου. Προσωπικά εγώ είμαι υπέρ του αντιτίμου. Προχωράει τη φάση. Βέβαια και τα βήματα είναι πολύ αργά... είναι χαρακτηριστικό ότι το DIY δουλεύεται 15 χρόνια στην Ελλάδα και σήμερα, εν έτει 2007, δεν υπάρχει ένα προβάδικο αυτονομημένο να κάνει τέτοιες παραγωγές, δεν υπάρχει ένα μηχάνημα να κόβει cd! Παρόλ' αυτά, υπάρχει κόσμος που έχει στο κεφάλι του κάποια πράγματα. Γι αυτό και το στούντιο προχωράει...

Χάσμα: Πριν βγάλουμε τον τρίτο δίσκο, αποφασίσαμε να αυτονομήσουμε την παραγωγή, αγοράσαμε τα μηχανήματα και ηχογραφήσαμε μόνοι μας. Αυτά τα μηχανήματα υπάρχουν ακόμα, είναι κληρονομιά της φάσης. Με αυτά τα μηχανήματα κάναμε τις μίξεις όταν εμφανίστηκαν οι Kill the Cat. Ε, μετά δουλέψαμε και με άλλες μπάντες όπως οι Παραβάτες, οπότε το πράγμα ξέφυγε από εμάς και βρέθηκε ξαφνικά να περιλαμβάνει κι άλλο κόσμο που το κάνει με τον ίδιο τρόπο. Λοιπόν, βγαίνει και ο τρίτος δίσκος, και τα λεφτά από αυτόν συν και άλλα από την τσέπη μας, ήτανε που διαθέσαμε στο στούντιο που φτιάχνουμε με τους Βαλπουργία, τους Timetrap και τους Dead Pulse. Αυτή τη στιγμή εκεί συμμετέχουμε 4 μπάντες κι εγώ το έχω δει να λειτουργεί, υπάρχει δυόμισι χρόνια τώρα σαν προβάδικο και είναι βιώσιμο. Σχετικά με τις ηχογραφήσεις, για να τις κάνεις σε επαγγελματικό στούντιο θες κανένα τριχίλιαρο. Αυτά τα χρήματα τα δίνουμε για τη δημιουργία του στούντιο που θα κάνει τη δουλειά μας, και ταυτόχρονα δημιουργείται και μια υποδομή την οποία ο άλλος θα την χρησιμοποιήσει ανέξοδα, και ό,τι θελήσει να συνεισφέρει θα χρησιμοποιηθεί για επόμενες βελτιώσεις. Αυτοοργάνωση της παραγωγής φίλε! Τέλος πάντων, αυτά είναι μέχρι στιγμής τα αποτελέσματα ενός cd που βγήκε με αντίτιμο, και είναι στην κρίση του καθενός να το καταλάβει όπως θέλει.

antifa: Βλέπω ότι το θέμα του αντιτίμου επανέρχεται διαρκώς στην κουβέντα. Θα θέλατε να μου πείτε τη γνώμη σας;

Kill the Cat: Υπάρχει μία άποψη σύμφωνα με την οποία το αντίτιμο αναπαράγει την εμπορευματική σχέση. Εγώ πιστεύω ότι το αντίτιμο δεν σημαίνει εμπορευματοποίηση. Για μένα για να μιλάς για εμπορευματοποίηση πρέπει σε κάποιο σημείο να παίζει υπεραξία, ενώ σε εμάς δεν υπάρχει υπεραξία. Το ζήτημα είναι αν κάποιος καρπώνεται τα λεφτά αυτά για προσωπικό όφελος... Εμείς με αντίτιμο στο cd καταφέραμε να φτιάξουμε στούντιο. Ακόμα θα πληρώναμε 25 ευρώ για μια ώρα πρόβα. Και τώρα δεν πληρώνουμε, και αυτά τα 25 ευρώ πάνε στα κείμενα που μοιράζουμε στις συναυλίες, στη συντήρηση του στούντιο κλπ.

Χάσμα: Δεν το δέχομαι λοιπόν με τίποτα ως γόνιμη κριτική. Δηλαδή ίσως να το δεχόμουν αν κάποιος είχε να προτείνει ένα συνολικό τρόπο για την αυτονόμηση της παραγωγής που για εμένα ας πούμε, 13 χρόνια στην μουσική δεν μου έχει περάσει από το μυαλό κάτι άλλο εκτός από αυτό που κάνουμε εδώ με τα παιδιά τώρα.

Βαλπουργία Νύχτα: Συμφωνώ: Το ζήτημα είναι αν κάποιος βγάζει προσωπικό όφελος. Κατά τα άλλα, εγώ όταν αγόραζα δίσκο Πανικός για παράδειγμα, ήξερα ότι των Πανικός εκείνη τη στιγμή δεν τους τρέχανε τα λεφτά από τα μπατζάκια. Ήξερα ότι ο άλλος δουλεύει 8ωρο και στραβώνει που δουλεύει 8ωρο. Όπως στραβώνω κι εγώ που δουλεύω 8ωρο. Δηλαδή αν εγώ δεν έπαιρνα κάποια χρήματα πίσω από αυτά που έδινα για το σιντί θα έπρεπε να δουλεύω 4 μήνες παραπάνω. Δηλαδή αυτό είναι πιο τίμιο; Να δουλέψω ένα 4ωρο παραπάνω στο μαλάκα το αφεντικό μου από το να βοηθήσω και τον άλλον να γίνει κομμάτι της φάσης; Αν το νιώθει, αν δεν το νιώθει, ΟΚ ρε παιδί μου.

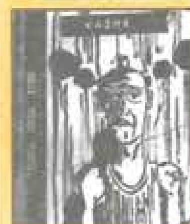
antifa: Εγώ δε θα προσπαθούσα να διαχωρίσω μπάντες ή να διαχωρίσω πολιτικά εγχειρήματα αναλόγως αν έχουν 3 ευρώ είσοδο για να βγουν τα έξοδα ή δεν έχουν. Παρολ' αυτά, και συγνώμη που τοποθετούμαι τώρα, θα έλεγα ότι η κατάργηση του χρήματος στις καπιταλιστικές συνθήκες συμβαίνει όταν κάποιος αποφασίζει να διευθύνει ο ίδιος την εργασία του και να παραχωρήσει τα αποτελέσματά της δωρεάν. Όλοι πουλάμε την εργασία μας; Εγώ την δίνω δωρεάν! Δεν οικειοποιούμαι ατομικά τα αποτελέσματά της, φτιάχνω κοινόχρηστη υποδομή. Νομίζω ότι ένα στούντιο σαν κι αυτό που περιγράφετε είναι μία κατ' εξοχήν δημόσια κινηματική υποδομή η οποία εμπεριέχει δέκα χρόνια δουλειά. Δέκα χρόνια δουλειά που δεν την πλήρωσε κανένας και όλοι την χρησιμοποιούν! Δεν είναι αντιεμπορευματικό αυτό;

Βαλπουργία Νύχτα: Να πω ένα παράδειγμα γι αυτό; Όταν μπήκαμε στο στούντιο αποφασίσαμε να γίνει επαγγελματική ηχομόνωση. Θέλαμε να είναι ένα αποτέλεσμα αξιοπρεπέστατο. Τότε λοιπόν μάθαμε ότι έκλεινε ένα στούντιο κάπου στον Άγιο Δημήτριο. Και πήγαμε όλοι μαζί, δουλέψαμε μόνοι μας και ξηλώσαμε τα πάντα. Είχαμε πάρει τρυπάνια και βγάζαμε γυψοσανίδες από την οροφή, από μέσα, και τα ξηλώσαμε όλα. Το διαλύσαμε με αντάλλαγμα να πάρουμε τα υλικά. Τα πήραμε, τα κουβαλήσαμε και τα βάλαμε μόνοι μας...

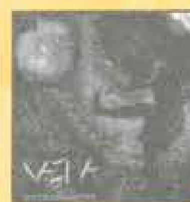
Χάσμα: Να πούμε και κάτι ιστορικό. Οι DIY συναυλίες μέχρι το '95 νομίζω, είχαν εισιτήριο, και οι μπάντες έφευγαν με τα έξοδά τους πληρωμένα. Δηλαδή ο άλλος δεν θα έπρεπε να το πληρώσει με το μεροκάματό του, δε θα έπρεπε να ζητήσει από τη μάνα του χαρτζιλίκι για να έρθει να παίξει από την Καστοριά στην Αθήνα - θα τον εξασφάλιζε η φάση, θα τον κρατούσε, θα του έλεγε - ξέρεις, εδώ πέρα μπορείς να το κάνεις μόνος σου. Μπορούμε να το κάνουμε ρε παιδί μου.

Kill the Cat: Το πρόβλημα με το εισιτήριο ξέρεις ποιο είναι; Είναι ότι όταν έρθει ο άλλος εσύ θα κάνεις σαν μπράβος και θα του πεις ότι εσύ αν δεν τα σκάσεις δεν μπαίνεις, και πάρε και σφραγίδα... Όταν στη ουσία το εισιτήριο είναι ενδεικτικό του τι θα θέλαμε να δώσεις και συμφωνείς και το δίνεις, τότε εντάξει. Τώρα θα μου πεις μπαίνει το ζήτημα της ντροπής, ότι ο άλλος το δίνει γιατί βλέπει τους άλλους και ντρέπεται... Γιατί τώρα που έρχονται και δεν το δίνουνε και το παίζουνε μάγκες ότι "μπαίνουμε στη Villa και δεν έχουμε λεφτά" και... παιδιά εκνευρίζομαι εγώ... μπαίνει ο άλλος, του λες καλησπέρα.-Καλησπέρα, σου λέει. Βάζει το χέρι στην τσέπη, προχωράει ένα δυο βήματα, κάνει λίγο πίσω, κάνει λίγο μπροστά και μετά συνεχίζει! Και βγάζει και το χέρι από την

ΧΑΣΜΑ

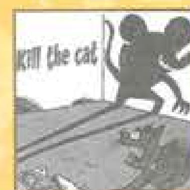

Όλοι τόσο μόνοι-demo tape (1996)

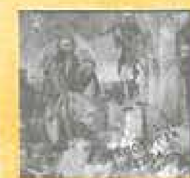
Αντεκδίκηση-(2001)

KILL THE CAT

kill the cat-(2004)

ΒΑΛΠΟΥΡΓΙΑ ΝΥΧΤΑ

Βαλπουργία νύχτα-(2004)

ΕΠΕΙΔΗ Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΕΠΑΝΟΙΚΕΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΩΡΟ

αποσπάσματα από το flyer που μοιράζαν τα συγκροτήματα κατά τη διάρκεια της antifa συναυλίας

ΕΠΕΙΔΗ Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ ΤΟ ΑΠΟΨΙΝΟ ΒΡΑΔΥ

τσέπη! Σα να σου λέει με είδες, πήγα να βγάλω λεφτά αλλά... κάτι έκατσε! Ρε σεις, εκεί σε αυτό το σκαλί της Βίλας κάτι γίνεται, πρέπει να το φτιάξουμε! (Γέλια)

antifa: Ναι, αλλά διάθεση και περιβάλλον για να γίνει μια τέτοιου είδους ρήξη, υπάρχει; Να κάνεις ρήξη με τη λογική που λέει ότι είναι και γαμώ να μπαίνεις στις συναυλίες τσάμπα, ότι έτσι πρέπει να γίνεται;

Χάσμα: Εγώ προσωπικά μιλώντας, θα το έκανα. Δηλαδή άνετα θα διοργάνωνα μία συναυλία DIY με είσοδο.

Βαλπουργία Νύχτα: Εννοείς τώρα χαμηλή είσοδο, να το διευκρινήσουμε, έτσι;

Χάσμα: Εννοώ ότι στο Θησείο θα γούσταρα να έχουμε 2 ευρώ είσοδο ρε παιδί μου...

antifa: Θα ήθελα τώρα να ρωτήσω για τη βία. Τι γίνεται με τη βία στις συναυλίες;

Βαλπουργία Νύχτα: Εντάξει, το Punk είναι βίαιη μουσική! (Γέλια) Εγώ δε λέω βέβαια ότι καλά κάνουν και χτυπιούνται, γιατί άλλο ο χορός, κι άλλο το ξύλο. Εγώ το χορό τον βιώνω σαν κάποιου είδους απελευθέρωση, είναι από αυτά τα πράγματα που τα απολαμβάνεις με κλειστά τα μάτια, που έρχεσαι σε επαφή με τον κόσμο δίπλα σου, που γίνεστε μια μάζα, που κινείσαι κι εσύ μέσα στη μάζα, είναι μια ελευθερία, μια κατάσταση στην οποία αφήνεσαι. Ναι, αλλά δίχως να δημιουργείς πρόβλημα σε αυτόν που στέκεται τρία βήματα αριστερά σου ή πίσω σου. Με λίγα λόγια εγώ χαίρομαι στις συναυλίες που βρίσκομαι με κόσμο και είμαστε ο ένας πάνω στον άλλο, όλοι ιδρωμένοι και κινούμαστε όλοι μαζί, μου βγάζει ένα συναίσθημα πολύ ωραίο... που βέβαια ο Γ. το λέει χίπικο! (Γέλια).

Kill the Cat: Εγώ πιστεύω ότι αυτό είναι βαθύ ζήτημα και έχει να κάνει με το σεξισμό. Όταν μιλάς για απελευθέρωση δεν μπορείς ταυτόχρονα να αναπαράγεις ιεραρχίες και ξαφνικά αυτό που μετράει να είναι το ποιος είναι ο πιο δυνατός. Γιατί όταν αναπαράγεις την έννοια του άντρακλα, αναπαράγεις μια παράδοση που πίσω της έχει ξυλοδαρμούς και βιασμούς γυναικών, έχει πατριαρχία, έχει πολύ άσχημα πράγματα. Στις δικές μας φάσεις, ο καθένας θα έπρεπε να αισθάνεται άνετος με το σώμα του, απελευθερωμένος και να βγαίνει από τα όρια που τον περιορίζουν στην καθημερινότητα -δουλειές, σχολές ή ακόμα και το ίδιο του το φύλο. Και είναι τραγικό που, όχι μόνο δεν έχει γίνει κατανοητό αυτό το πράγμα, αλλά αυτό που συμβαίνει είναι το ακριβώς αντίθετο, το οποίο είναι τελείως φασιστικό.

Χάσμα: Εν τω μεταξύ, είναι εφικτό ρε παιδί μου! Είναι εφικτό να μην υπάρχουν τραυματισμοί, είναι εφικτό να σέβεσαι τον διπλανό σου ακόμη κι αν τον σπρώχνεις! Αλλά αντί γι αυτό, παρατηρούμε σε πολλές περιπτώσεις την αναπαραγωγή της βίας και την επικράτηση του ισχυρότερου, ακριβώς σε αυτούς τους ελευθεριακούς χώρους με τις μπάντες που τραγουδάνε για την κοινωνική απελευθέρωση και την καταστροφή της εξουσίας σε κάθε μορφή. Βγάλτε άκρη τώρα! Πάντως προσπαθούμε όλοι να το περιορίσουμε, κάποιες φορές τα έχουμε καταφέρει, και κάποιες άλλες δεν τα έχουμε καταφέρει καθόλου θα έλεγα. Σ' εκείνη τη συναυλία στο Αγρίνιο για παράδειγμα, όπου μου σπάσανε και μένα το δόντι...

antifa: Το δόντι πως σου το σπάσανε;

Χάσμα: Είχα φάει ένα μικρόφωνο μες στο στόμα και μου σπασε το δόντι.

antifa: Είναι πάντως και ευθύνη αυτό το πράγμα...

Χάσμα: Στα πλαίσια πάντως της διοργάνωσης του antifa, επειδή το έβλεπα να διοργανώνεται πολύ άρτια σε σχέση με όσα έχουμε συμμετάσχει μέχρι τώρα, κάποια στιγμή μου είχε περάσει από το μυαλό να στήσουμε και ιατρείο. Αλλά επειδή ήταν σε μεγάλη συνέλευση που το σκέφτηκα, βαριόμουνα που θ' αρχίζανε όλοι να με κοροϊδεύουνε και δεν το είπα. Με αυτά που είδα πάντως, την επόμενη φορά θα το πω. Θα αποτελούσε τρομερή ωριμότητα εκ μέρους μας. Θυμάστε τι σας έλεγα με τη γεννήτρια; Την πληρώσαμε ενώ δεν τη χρειαζόμασταν, ενώ μπορούσαμε να κλέψουμε ρεύμα. Αλλά κερδίσαμε μια ασφάλεια για τον κόσμο, γλυτώσαμε και τους μεθυσμένους που θα μπορούσαν να πατήσουν τα καλώδια, και είχαμε και δέκα λιγότερα πράγματα στο κεφάλι μας.

antifa: Πως βλέπετε το μέλλον; Υπάρχουν άλλες μπάντες που να μπορούν να ενταχθούν στην DIY σκηνή;

Βαλπουργία Νύχτα: Μπάντες μπαίνουνε, μπάντες βγαίνουνε. Το καλό είναι ότι ανοίγουνε χώροι, να όπως για παράδειγμα στη Μυτιλήνη υπάρχει κατάληψη, θα πάμε να παίξουμε, ο Βόλος αυτονομείται και παίρνει μηχανήματα, το ίδιο και η Καβάλα, υπάρχουν χώροι στη Θεσσαλονίκη, με λίγα λόγια υπάρχει κίνηση. Ήδη πάντως έχουν ξεκινήσει κάποιες συζητήσεις οι οποίες πιστεύω θα βγάλουν πολύ καλά πράγματα, έχει κυκλοφορήσει μια συλλογή, η "διατάραξη κοινής συνείδησης", που θίγει πρωτόλεια κάποια ζητήματα, και έρχονται κι άλλα. Ξέρεις, είναι και δύσκολα αυτά τα πράγματα, γιατί αυτό που γίνεται με τις μπάντες, γίνεται και με τον κόσμο. Έρχεται και φεύγει. Και στις ομάδες και στις μπάντες. Δεν φτιάχνεται ένας σταθερός πυρήνας που να πεις ότι προχωράει. Πολύ λίγοι είναι αυτοί. Και αυτό είναι ένα πρόβλημα, γιατί συνέχεια κάνεις πισωγυρίσματα.

antifa: Απ' ό,τι λέτε, φτιάχνετε και υποδομές....

Χάσμα: Οι υποδομές, η κληρονομιά, για μένα είναι από τα βασικότερα. Για όλους μας. Είναι βασικά πράγματα. Ναι, δουλεύουμε τις υποδομές, δουλεύουμε γιατί είναι αυτό που αγαπάμε, αυτό που νιώθουμε ότι θέλουμε να κάνουμε και το κάνουμε. Έχει τις αντιφάσεις του, προσπαθούμε να τις ξεπερνάμε, μπορεί να βγαίνουν άλλες, βγαίνουν και καλές στιγμές... Δεν έχει και πολύ πλάκα αυτό για το οποίο μιλάω. Είναι κάτι που είναι κάπως μεταξύ ζωής και θανάτου. Αυτό! Αυτό είμαστε. Μέσα σε ένα περιβάλλον βιομηχανίας, θεάματος, σχέσεων εκμετάλλευσης τριγύρω μας, αυτό το πράγμα πρέπει να γίνει με τους όρους μας. Πρέπει να 'ναι αυτονομημένο, και αυτό δεν πρέπει να είναι μόνο στα λόγια. Αλλά το 'χουμε δει να δουλεύει. Το βλέπουμε να δουλεύει. Κι έχουμε πάρα πολύ δρόμο, όπως πάντα είχαμε πολύ δρόμο. Και αν μας το έλεγε κάποιος όταν είμασταν 14, δεν θα τον πιστεύαμε.

Βαλπουργία Νύχτα: Πες τώρα τη φάση με το Γ. και τη Σ..... (γέλια)

Χάσμα: Ο Γιαννης είναι ο ντράμερ μας , είμαστε ίδια ηλικία, 28. Το '94 είχε φύγει από τον Πύργο, εμένα δεν με είχαν αφήσει να πάω, για να πάει στη Πάτρα να δει τους Ναυτία. Γυρνάει λοιπόν και μου δείχνει το δίσκο των Ναυτία, το βινίλιο, και μου λέει "ρε συ, αυτοί τον βγάλανε μόνοι τους! Για κοίτα δω!" Κοιτάω εγώ, και βλέπω δίσκο Ναυτία και πάνω κάτι γραμμένα πράγματα! Του λέω "Τι έγινε ρε;" Και μου λέει "Να, πήγα και τους ζήτησα να το υπογράψουν! Είχε μια τύπισσα που 'παιζε ντραμς και τα σπαγε και της λέω να μου το υπογράψει! Και μου λέει αυτή ότι δε δίνει αυτόγραφα. Όχι της λέω, ότι σου καυλώσει γράψε!" (Γέλια). Και του γράψανε "Ψόφο στο rock 'n roll" και "Καλος ήρωας, νεκρός ήρωας". Αυτός ο δίσκος υπάρχει ακόμα...

Τα χρώματα του μίσους-(1998)

Κάθε φορά που άλλος γίνομαι-(2003)

kill the cat-(2006)

Εκεί που ανθίζει η οργή-(2006)

μήπως είναι λίγο φασίστες;

η κρυφή άκρα δεξιά στην ελλάδα και διεθνώς

ο γραφίστας τώρα δικαιώνεται

Πέρασε πολλά ο γραφίστας μας. Λοιδωρήθηκε, συκοφαντήθηκε, υποτιμήθηκε, εξευτελίστηκε, μόνο και μόνο γιατί είχε αυτή τη μοναδική έμπνευση με τις φούσκες.

Ε, λοιπόν, ο γραφίστας τώρα δικαιώνεται! Οι διεθνείς άρπαγες ιδεών πήραν χαμπάρι ότι παίζει φάση με τις φούσκες και τις λανσάρουν παντού (εδώ από επίδειξη οίκου μόδας στο μακρινό Πεκίνο).

Όλ' αυτά μαζί, και δεν πήραμε και φράγκο! Όχι, για να δείτε τί παιδιά διαμάντια είμαστε...

ανορθολογισμός στις ιρανικές ερήμους

Στο Ιράν υπάρχει κώδικας γυναικείας ενδυμασίας. Σύμφωνα με αυτό τον κώδικα, αν είσαι γυναίκα, πρέπει υποτίθεται να φοράς μαντήλα και να μην εξέχει τρίχα. Επίσης υποτίθεται πως πρέπει να φοράς ρούχα αρκετά φαρδιά ώστε να μην φαίνεται η σιλουέτα σου.

Κι όσο για το τί παθαίνεις άμα δε συμμορφώνεσαι; Εξαρτάται. Μετά την ήττα της ιρανικής επανάστασης, κονόμαγες γερό μπερντάκι στα κρατητήρια των "φρουρών της επανάστασης". Στη συνέχεια όμως, οι γυναίκες άρχισαν να το σπρώχνουν το πράγμα... Ενδιάμεσα δεν ξέρουμε τί έγινε, πριν από λίγες εβδομάδες όμως, το ιρανικό κράτος αμόλησε μπάτσους, όχι για να δείρουν, αλλά... για να κάνουν συστάσεις σε όσες δε συμμορφώνονται!

Εμείς από το Ιράν δεν είμαστε, ούτε έχουμε πάει ποτέ. Αλλά κοιτάχτε αυτή τη φωτογραφία όπου μπάτσος κάνει συστάσεις σε ανυπότακτες Ιρανές:

Ρε σεις, αυτές τον κοροϊδεύουν! Τον κοροϊδεύουν μες στα μούτρα του! Και εξέχουν και μαλλιά απ' τις μαντήλες! Και φοράνε και τζιν! Και φοράνε και παπούτσια Nike!

Μπάτσε άντε γαμήσου, τώρα και στο Ιράν.

Τί έγινε δηλαδή; Το προφανές έγινε! Άμα θέλουν να "σωθούν" οι "τριτοκοσμικοί" απ' τον "ανορθολογισμό", σώζονται και μόνοι τους! Άμα θέλουν να δουλεύουν τους μπάτσους τους δουλεύουν! Κι άμα θέλουν να τους πετάνε πέτρες τους πετάνε! Όχι, θα περιμένανε τίποτα φεμινίστριες από καμιά ΜΚΟ! Άσε που αυτές κατά βάθος τους αγαπάνε τους μπάτσους...

ο διαφωτισμός καλπάζει

Οι γαλλικές εκλογές δεν ήταν τελικά ντέρμπι. Από τη μία η χρεοκοπημένη αριστερά της Ρουαγιάλ ήταν αμήχανη μέχρι τις εκλογές και έμεινε φυσικά αμήχανη και μετά από αυτές. Και από την άλλη ο νεοφασισμός του Σαρκοζί να κερδίζει το 53% με βασικό του προσόν τη συνέπειά του σε ακροδεξιές απόψεις και πρακτικές. Ο Σαρκοζί μπορεί να περηφανεύεται ότι σε καμία περίπτωση δεν υποκρίθηκε. Μίλαγε ευθέως για την ισλαμική απειλή (τη στιγμή που η πλειοψηφία των μεταναστών στη Γαλλία είναι μουσουλμάνοι), ως υπουργός εσωτερικών έκανε όνομα για την προώθηση της μηδενικής ανοχής και ξεστόμιζε με ευκολία τους χαρακτηρισμούς "αλήτες" και "καθάρματα" για τους εξεγερμένους των γαλλικών προαστίων. Και τελικά... Και τελικά έγινε πρόεδρος ενός από τα μεγαλύτερα ευρωπαϊκά καπιταλιστικά κράτη.

Η Γαλλία λοιπόν του πολιτισμού και της δημοκρατίας ψήφισε Σαρκοζί. Αλλά αυτός είναι ο καπιταλισμός στη σημερινή άγρια εκδοχή του. Εγκαθιστά παντού βίαιες ιεραρχήσεις. Εγγυάται ότι ο ανώτερος θα τσακίζει χωρίς όρια τον κατώτερο. Και καμαρώνει για τον κυνισμό του... Ο Σαρκοζί υποσχέθηκε κάθαρση, υποσχέθηκε τάξη και ασφάλεια, υποσχέθηκε επιστροφή στο "πατρίς - θρησκεία- οικογένεια". Και κέρδισε...

Ούτε ο Χριστός, ούτε ο Κολόμβος, ούτε ο Αραφάτ είναι έλληνας. Του Σαρκοζί η σκούφια κρατάει από Θεσσαλονίκη μεριά. Να τα λέμε κι αυτά...

Είναι χαρακτηριστική η κόντρα μεταξύ του κλασικού ακροδεξιού υποψηφίου, του Λεπέν και του νεοφασίστα Σαρκοζί. Ο Λεπέν κατηγόρησε το Σαρκοζί ότι είναι γιος Ούγγρου και εγγονός Έλληνα. Ο Λεπέν όμως πήγε στις εκλογές άπατος και ο Σαρκοζί πρόεδρος. Και αυτό γιατί ο νέος φασισμός δεν έχει απαραίτητα ανάγκη τις κλασσικές ρατσιστικές θεωρίες περί φυλετικής καθαρότητας. Ο νέος φασισμός δεν ντύνεται απαραίτητα στρατιωτικά, δεν σηκώνει σβάστικες. Ο νέος φασισμός είναι γραβατωμένος, έχει φινέτσα και κάνει το ίδιο καλά τη γαμημένη δουλειά του.

Ναι, το ξέρουμε, ότι είναι πολλοί αυτοί που έχουν ακόμη αυταπάτες για την "με κάποια προβλήματα δημοκρατία μας". Το ξέρουμε ότι αυτή τη σύγχρονη εκδοχή του φασισμού δεν την έχουν πάρει πολλοί χαμπάρι. Για αυτό και επελαύνει...

ανεξήγητα συμβάντα στα Βαλκάνια

Κάποιος ανθυπουπάλληλος του Ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών που βρέθηκε στη Βοσνία, κάτι πέταξε για τη συμμετοχή Ελλήνων "εθελοντών" στη σφαγή των μουσουλμάνων της Σρεμπρένιτσα (8.000 νεκροί). Αμέσως οι Βόσνιοι βρήκαν ευκαιρία να ανακινήσουν θέμα αναζήτησης των εθελοντών από το Ελληνικό κράτος (!) και προσαγωγής τους στο διεθνές δικαστήριο της Χάγης. Το όλο συμβάν αναφέρθηκε από την Ελευθεροτυπία σε στυλ "Ναι, να καθαρίσει ο τόπος και να βγει στην επιφάνεια ένα συμβάν που όλοι κάνουν πως δε συνέβη".

Εκτός από "ζήσε μαύρε μου να φας τριφύλλι" και "κόρακας κοράκου μάτι δε βγάζει", θα χρειαστεί να υπενθυμίσουμε πως αυτά τα πράγματα δεν έγιναν κρυφά. Επίσης, για να δούνε τί καλοί που είμαστε, θα συνεισφέρουμε κάτι τις από την Ελευθεροτυπία των ημερών, για να θυμίσουμε στους συντάκτες της τους ωραίους εκείνους καιρούς που ο φασισμός μούσκευε τις πιο προοδευτικές σελίδες του Ελληνικού τύπου.

ΡΑΝΤΟΒΑΝ ΚΑΡΑΤΖΙΤΣ

Κοντά μας μόνο ο Θεός και η Ελλάδα

Τι; Δεν ξέρετε ποιος είναι ο Κάρατζιτς; Να διαβάσετε να μάθετε!

εξηγήσιμα συμβάντα στον ελληνικό στρατό

Μέσα στο Μάιο, ο ελληνικός στρατός υποδέχτηκε την καινούρια σειρά κληρωτών. Για να μην ανησυχείτε, πρέπει να σας ενημερώσουμε ότι διάφοροι φίλοι και γνωστοί πήγαν, έκαναν τους τρελλούς, έφυγαν σε μία ημέρα και πολύ καλά ξηγηθήκανε.

Αλλά δυστυχώς δεν είναι όλοι τόσο τυχεροί, ούτε τόσο δυνατοί χαρακτήρες, ούτε τόσο αποφασισμένοι όσο οι σύντροφοι. Ένας από τ' αδέρφια μας, με "πραγματικά" ψυχολογικά προβλήματα, κλείστηκε στο στρατιωτικό νοσοκομείο της Άρτας από τους πονηρούς γιατρούς που δεν τον πίστεψαν. Και αυτοκτόνησε πηδώντας από το μπαλκόνι του πρώτου ορόφου. Στους φασίστες γιατρούς, στους φασίστες καραβανάδες, στους φασίστες γονιούς, σε όλους τους φασίστες που μπλέκονται στην ιστορία με το στρατό, χρωστάμε εκδίκηση. Για όσους άντεξαν και για όσους δεν άντεξαν. Για όλους μας.

Αυτός δεν πήρε Ι5. Ήταν φυσιολογικός.

από τον ανθελληνισμό στον εκτουρκισμό μεσολαβούν δυο γκολάκια

Αγαπητοί μας αναγνώστες, ξέρουμε ότι το κυπριακό ποδόσφαιρο σας αφήνει παγερά αδιάφορους και βέβαια δεν έχετε καθόλου άδικο. Την ίδια αδιαφορία προκαλεί και σε μας το σύνολο του κυπριακού αθλητισμού: γενικά θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε καμμένη υπόθεση την ενασχόληση μ' αυτόν αν δεν συνέβαιναν σημεία και τέρατα - που αλλού;- στις κερκίδες. Χοντρά χοντρά η κατάσταση έχει ως εξής: απ' τις μεγαλύτερες ομάδες του νησιού η Ομόνοια και ο ΑΠΟΕΛ έχουν μια ειδική κόντρα με μπόλικο πολιτικό υπόβαθρο. Οι οπαδοί του ΑΠΟΕΛ είναι τίγκα φασίστες με πανό και συνθήματα υπέρ της ΕΟΚΑ Β και του Γρίβα, φασιστικά σύμβολα και έναν λαϊκό αντιτουρκισμό να κυριαρχεί στις τάξεις των οργανωμένων οπαδών της, ενώ απ' την άλλη η Ομόνοια αν δεν είχε την ατυχία να ιδρυθεί και να διακριθεί στην Κύπρο, αλλά κάπου βορειότερα, κάλλιστα θα μπορούσε να ονομάζεται και St Pauli.

Στις 25 Απρίλη λοιπόν η Ομόνοια και ο ΑΠΟΕΛ έπαιζαν στον ημιτελικό του κυπέλλου. Αν έχει κάποια σημασία, οι ομονοιάτες πήραν θριαμβευτική πρόκριση για τον τελικό τον οποίο και εν συνεχεία έχασαν από τη μισητή Ανόρθωση. Εκείνο βέβαια που παρουσιάζει μεγαλύτερο ενδιαφέρον, μιας και όπως προείπαμε το κυπριακό ποδόσφαιρο από ποιότητα δεν τα πάει και πολύ καλά, είναι η οπαδική άμιλλα των ημερών. Κρατήστε την αναπνοή σας και ξεκινάμε: στις 21 Απρίλη (όχι κατά τύχη) οι οπαδοί του ΑΠΟΕΛ την πέφτουν στα γραφεία της Ομόνοιας όπου προκαλούν φθορές και ανάμεσα στα άλλα ζωγραφίζουν σβάστικες και λοιπά δημοκρατικά σύμβολα. Η απάντηση έρχεται σύντομα και είναι βροντερή. Τη μέρα του αγώνα και ενώ οι οπαδοί του ΑΠΟΕΛ σκάνε στο γήπεδο γεμάτοι εθνική υπερηφάνεια με τις ελληνικές τους σημαίες και τα λοιπά δημοκρατικά σύμβολα οι ομονοιακοί ξηγιούνται επαναστατικό διεθνισμό: κασκόλ και σημαίες της τουρκίας, πανώ με αντιφασιστικά σύμβολα και αντεθνικιστικό περιεχόμενο όπως: "οι εθνικές γιορτές μας αηδιάζουν", "έλληνες είστε και φαίνεστε", "γαμώ το έθνος σας" και το ανεπανάληπτο "ISTANBUL since 1453" κοσμούν την πράσινη κερκίδα. Οι ευαίσθητοι οπαδοί του ΑΠΟΕΛ φρικάρουν, η ομάδα τους τον πίνει, οι δικοί μας πάνε τελικό και το κλου έρχεται μετά από κανά δυο μέρες με την ανακοίνωση των οργανωμένων του ΑΠΟΕΛ. Αντιγράφουμε: "Αυτό ήταν... Τα χτεσινά πανό στη θύρα 9 ήταν το αποκορύφωμα μιας σειράς από προκλήσεις που με την καθοδήγηση και την ανοχή της πολιτικής ηγεσίας που κυβερνά αυτό τον τόπο, απέδειξαν γιατί πλέον έχουμε ξεφύγει από τον ανθελληνισμό και προχωρούμε με μαθηματική ακρίβεια στον εκτουρκισμό του νησιού... Έχουμε φτάσει σε οριακό σημείο. Μπορεί ΑΠΟΕΛίστες να είμαστε μόνο εμείς, αλλά έλληνες είσαστε όλοι. Δε μπορούμε πλέον να ελέγξουμε την οργή των οπαδών μας γιατί η ελληνική μας περηφάνεια είναι ισάξια με την ΑΠΟΕΛίστική μας".

Και να μη θέλαμε, μπορούμε τώρα εμείς να μην υποστηρίζουμε τους ομονοιακούς στο βαρύ καθήκον που έχουν αναλάβει;

Προκαλούν οι ανθέλληνες

DEAD KENNEDYS

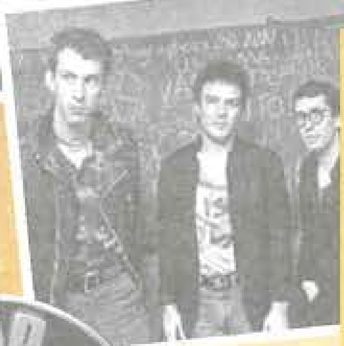
Ο.Κ... είναι λίγο ζόρικο να παρουσιάσεις τους Dead Kennedys σ' ένα μόνο δισέλιδο. Η μπάντα αυτή, που από πολλές απόψεις έμοιαζε με πολιτική ομάδα, τράβηξε μια σειρά από ρήξεις στα γύρω της κατεστημένα· τα καλλιτεχνικά - μουσικά, τα πολιτικά, τα θρησκευτικά, τα ηθικά...
Οπότε μην περιμένετε να βρείτε εδώ "τα πάντα" για τους Dead Kennedys. Δίνουμε ένα απλό ιστορικό τους και ξεχωρίζουμε κάποιες στιγμές από την ιστορία και τη δράση τους...

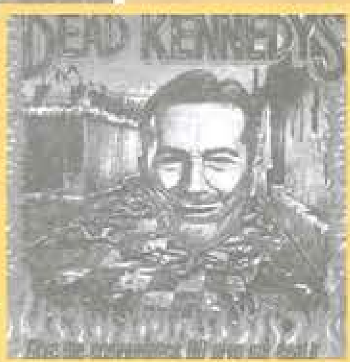

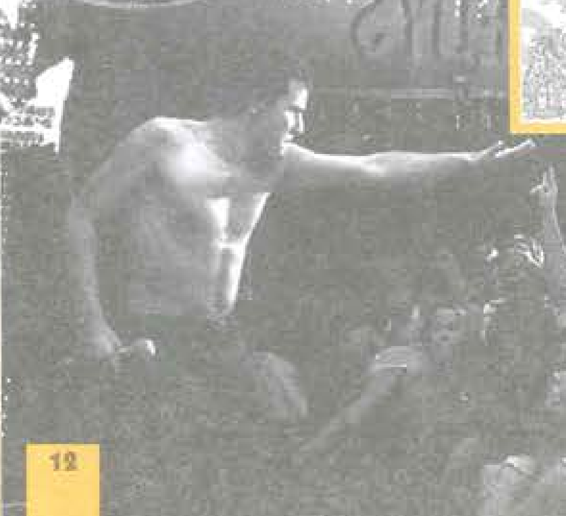

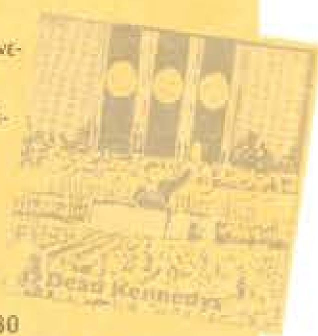

Το Γενάρη του 1978 οι sex pistols κάνουν την τελευταία εμφάνισή τους στο San Francisco. Κάπου ανάμεσα στο κοινό βρίσκεται και ο Jello Biafra, πολιτικοποιημένος πρώην φοιτητής, (είχε παρατήσει ήδη τη σχολή του αλλά δεν είχε καταφέρει να στεριώσει σε δουλειά) και γνώστης - λάτρης του αγγλικού punk. Λίγες μέρες αργότερα ο Biafra θα απαντήσει σε μια αγγελία που είχε βάλει ο κιθαρίστας East Bay Ray. Η μπάντα θα ολοκληρωθεί και θα πάρει το όνομά της αφού προστεθούν ο μπασίστας Klaus Flouride, ο ντράμερ Bruce Slesinger (γνωστός ως Ted) καθώς και ένας ακόμη δεύτερος κιθαρίστας γνωστός απλώς ως 6025. Ο τελευταίος σύντομα αποχώρησε ενώ ο Slesinger αντικαταστάθηκε στο 1981 από τον D. H. Peligro. Μετά από μια σύντομη δοκιμαστική περίοδο, οι Dead Kennedys έκαναν την πρώτη τους εμφάνιση τον Ιούλιο του 1978. Αρχικά η μουσική τους ήταν μια πιστή αναπαραγωγή του βρετανικού punk. Σύντομα όμως θα γίνει φανερό ότι το συγκρότημα ήταν για κάτι παραπάνω: η μπάντα διέθετε μουσικές ικανότητες και στίχους με πολιτική τοποθέτηση που την καθιστούσαν κάτι διαφορετικό από ό,τι είχε εμφανιστεί μέχρι τότε στην punk σκηνή.

Ο Biafra, τραγουδιστής και στιχουργός των D.K., είναι και η ψυχή της μπάντας. Έχει την οξύτητα να αντιλαμβάνεται την εποχή του, στα τέλη της δεκαετίας του 1970. Είναι η εποχή που τα κοινωνικά κινήματα, που νωρίτερα συντάραζαν την αμερικανική κοινωνία, δείχνουν να λαχανιάζουν, η εποχή που το αμερικανικό κράτος και τα κεφάλαια αναδιαρθρώνεται για να αφομοιώσει τα προτάγματα των κινημάτων και να επιτεθεί στις κατακτήσεις του προλεταριάτου.

Οι Dead Kennedys με τους στίχους τους ξεκινούν τον δικό τους πόλεμο. Από τη μια σημαδεύουν την κεντρική πολιτική σκηνή της Αμερικής: τις μεγάλες εταιρίες, την πολιτική του Reagan, την αυθαιρεσία των μπάτσων, την δυναμική επανεμφάνιση των φασιστών και την υποκρισία των φιλελεύθερων και των σοσιαλιστών. Από την άλλη επιτίθενται στις κοινωνικές δομές και τους θεσμούς: Στην καθημερινότητα του ρατσισμού, στο "αμερικανικό όνειρο", στην ηθική της εργασίας. Οπλισμένοι με σαρκαστικό χιούμορ και με την ασυνήθιστα τρεμουλιαστή αλλά και τρελαμένη φωνή του Biafra, οι Dead Kennedys από τα πρώτα κιόλας τραγούδια τους όπως π.χ. το "Let's Lynch The Landlord", "I Kill Children", "Chemical Warfare" και το "Funland At The Beach" σατίριζαν την αμερικανική κοινωνία αλλά και την αποκάλυπταν στην πραγματικότητά της: συντηρητική - στενά ιεραρχημένη - βίαιη - εν τέλει φασιστική με ένα τρόπο διαφορετικό από τους ναζί του χίτλερ...

Οι Dead Kennedys με το εμπρηστικό τους όνομα αλλά και την προβοκατόρικη συμπεριφορά τους (ο Biafra έφτασε να βάλει υποψηφιότητα για δήμαρχος του Σαν Φρανσίσκο το 1979) έγιναν εξαιρετικά δημοφιλείς σε ένα μεγάλο κομμάτι νεολαίας που πνιγόταν μέσα στα σκατά αλλά και που δεν αρκούνταν στο "no future" των pistols. Αλλά φυσικά οι Dead Kennedys είχαν και πολλούς εχθρούς. Ολόκληρος ο αμερικανικός εθνικός κορμός (που παρεμπιπτόντως τότε, όπως και τώρα, έβριθε από ακροδεξιές πολιτικοθρησκευτικές οργανώσεις), τους έβαλε στο στόχαστρο. Οι μπάτσοι από την άλλη είχαν μια σταθερά επιθετική παρουσία σε όλες σχεδόν τις συναυλίες τους. Τέλος και μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα, οι δισκογραφικές εταιρίες τραβήχτηκαν μακριά από την μπάντα. Σε αυτό το τελευταίο οι Dead Kennedys απάντησαν με το να κυκλοφορούν τους δίσκους μόνοι τους μέσα από την Alternative Tentacles, που ίδρυσαν στα 1979.

Το πρώτο single που κυκλοφόρησε στην Βρετανία (με ανεξάρτητη παραγωγή "Cherry Red"), ξεκινούσε με το "California uber Alles" - μία οξεία επίθεση στον κυβερνήτη της California, τον Jerry Brown. Ακολουθούσε το "Holiday In Cambodia" - μία τέλεια ανάμιξη από θορυβώδεις και δήθεν χαρούμενους στίχους και μιας διεστραμμένης μουσικής. Σχεδόν του ίδιου επιπέδου ήταν και το "Kill The Poor" αλλά και το "Too Drunk To Fuck" (που έφτασε στο νούμερο 40 των Βρετανικών singles). Στο 1980 κυκλοφορούν ένα δίσκο ορόσημο για το punk, το LP, Fresh Fruit For Rotting

Our town sucks
our scene rules
To belong you must buy into it
So we sold your metal spike bracelets
C'mon let's see a good fight!
That's Anarchy for sale
Anarchy for Sale
for sale

Έξω από τις δισκογραφικές εταιρίες

Οι Dead Kennedys δεν σόκαραν απλώς για να κερδίσουν τις εντυπώσεις και να βγάλουν έτσι φράγκα. Υπήρξαν μια πολιτικοποιημένη, αντιθεαματική και για αυτό το λόγο επικίνδυνη μπάντα που έθεσε απέναντί της το αμερικανικό κράτος και τον αμερικανικό εθνικό κορμό. Λογικό λοιπόν, να βρίσκονται δύσκολα δισκογραφικές εταιρίες που θα ήθελαν να συνεργαστούν μαζί τους. Οι Dead Kennedys απάντησαν σε αυτό το πρόβλημα κυκλοφορώντας μόνοι τους τους δίσκους τους, μέσα από την Alternative Tentacles που ίδρυσαν στα 1979. Αλλά αυτή η επιλογή αφορούσε φυσικά και άλλα ζητήματα... Ο Biafra σε μια συνέντευξή του έλεγε:

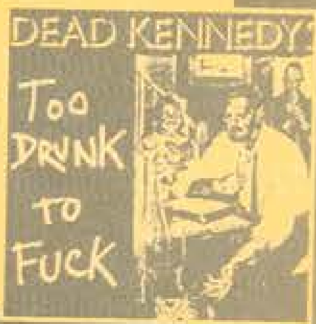
"...Με την Alternative Tentacles δεν έχουμε ανάγκη κανένα, που για να υπογράψει μαζί μας συμβόλαια θα πρέπει να μας πει και τι να κάνουμε. Βέβαια αυτό που κάνουμε - και το μαθαίνουμε αργά και βασανιστικά- είναι από τη μια να γινόμαστε τελειότεροι στις παραγωγές μας κι από την άλλη να πλησιάζουμε όσο το δυνατό περισσότερο κόσμο. Μια από τις πραγματικές ομορφιές να είσαι αληθινά ανεξάρτητος και όχι σε κάποια εταιρία δίσκων, είναι ότι μπορείς να δουλέψεις με το δικό σου ρυθμό και όχι με το άγχος ότι πρέπει να παραδώσεις ηχογραφημένο τον καινούριο σου δίσκο στις τόσε του μήνα ή να κάνεις οπωσδήποτε ένα video clip για κάποιο μαλάκα που θα το προβάλει στο M.T.V. Δεν είμαστε κατά του video. Για την ώρα όμως έχει ξεφτιλιστεί τόσο που είναι ό,τι χειρότερο συνέβη στη μουσική από όταν βγήκε το "Saturday night fever".

Ο μόνος τρόπος σε αυτή τη χώρα σήμερα για να κάνεις τον κόσμο να αγοράσει τους δίσκους σου, είναι να γδύνεις γυναίκες για 3 ½ λεπτά και να μην είναι κανείς μαύρος στο συγκρότημα, εκτός αν τον λένε Michael Jackson ή Prince. Και αν ο δίσκος σου είναι αρκετά ηλίθιος ή αρκετά φαφλατάδικος, τότε θα τον προωθήσουν σαν την τελευταία έκφραση της σύγ-χρονης τέχνης. Εμείς την είδαμε λίγο διαφορετικά..."

Για να ανήκεις κάπου, πρέπει να το εξαγοράσεις/ για αυτό σου πουλήσαμε περικάρπια και καρφιά.../ για να δούμε ένα ωραίο καυγά/ αυτό είναι αναρχία για πούλημα - αναρχία για πούλημα... Anarchy for Sale - Bedtime For Democracy (1986).

Vegetables (1980), με τον οποίο η μπάντα καθιερώνεται ως κορυφαία για το punk ακροατήριο. Το EP, In God We Trust Inc. (1981), πήγε τα πράγματα ακόμη πιο πέρα, προσθέτοντας ταχύτητα και δύναμη, που άφησε αμήχανους τόσο τους περισσότερους κριτικούς όσο και γενικά το σύγχρονο ρεύμα της μουσικής.

Ακολούθησε το άλμπουμ Plastic Surgery Disasters στα τέλη του 1982 και μετά από δύο χρόνια πετυχημένων περιοδειών, κυκλοφόρησε το μάλλον πιο μελωδικό Frankenchrist (1985), που χαρακτηρίζεται από μια τρελαμένη αίσθηση απελπισίας, αντανακλώντας την σταδιακή ενδυνάμωση της ακροδεξιάς σε όλα τα επίπεδα στην αμερική. Όπως συνήθως, το συγκρότημα έμπλεξε σε δικαστικές διενέξεις, αυτή τη φορά για το πόστερ με τίτλο "Penis Landscape" (του ελβετού καλλιτέχνη H. R. Giger) που συνόδευε τον δίσκο. Τα μέλη της μπάντας φαίνονται πια να μην μπορούν να συνεννοηθούν μπροστά στη νέα αυτή δικαστική περιπέτεια. Στα 1986 κυκλοφορεί το τελευταίο άλμπουμ των Dead Kennedys, το Bedtime For Democracy (1986), αλλά η μπάντα έχει ήδη διαλυθεί.

Οι Dead Kennedys ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό...

Στα 1979 ο Ronald Reagan εκλέγεται πρόεδρος των ΗΠΑ και εφαρμόζει τις πιο σκληρές νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Οι πολυεθνικές αλωνίζουν, το κράτος γίνεται όλο και περισσότερο στρατός και αστυνομία ενώ κοινωνικά βασιλεύει το πατρίς - θρησκεία - οικογένεια. Οι Dead Kennedys αντιλαμβάνονται πως πρόκειται για ένα νέο είδος φασισμού. Με τα τραγούδια τους τον καταγγέλλουν και του επιτίθενται. Το παρακάτω κομμάτι "We 've got a bigger problem now" είναι διασκευή του πασίγνωστου "California uber alles" και το επιλέξαμε γιατί είναι τόσο εύγλωττο που δεν χρειάζεται σχόλια...

Είμαι ο αυτοκράτορας Ronald Reagan/ [illegible] Παρόλ' αυτά με εκλέξατε πρόεδρο / [illegible] θα γίνουν ίδια τα [illegible] california uber alles.

[illegible] Alexander Haig [illegible] california uber alles

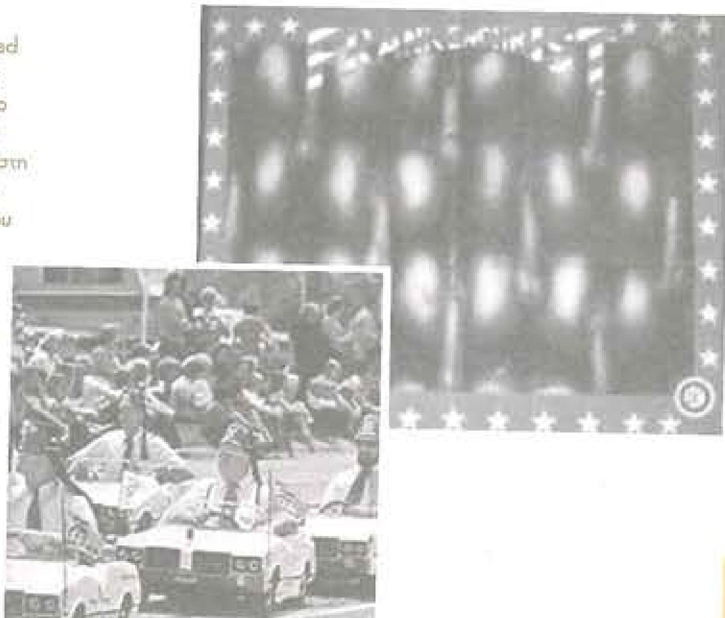
[illegible] california uber alles [illegible] - In God We Trust Inc.

(*O Alexander Haig ήταν ο υπουργός εθνικής άμυνας του Nixon και του Reagan.)

Η δίκη

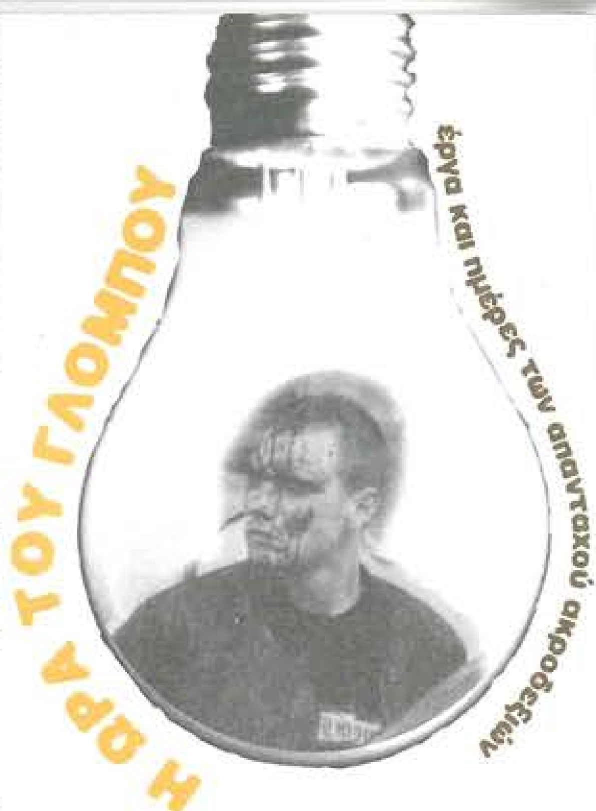
Αυτό πάνω δεξιά είναι το πόστερ με τίτλο "Penis Landscape" (του ελβετού καλλιτέχνη H. R. Giger) που συνόδευε τον δίσκο Frankenchrist (1985). Δεν αμφιβάλουμε ότι το περιεχόμενο του (όπως φυσικά και το περιεχόμενο όλου του δίσκου) ήταν σοκαριστικό για τους "καθώς πρέπει". Αλλά το μήνυμά του είναι σαφές: αυτή η κοινωνία είναι βίαια ιεραρχημένη και συγκροτείται στη συνθήκη του πολέμου όλων εναντίον όλων ή καλύτερα στη συνθήκη που ο ένας (ο ανώτερος) γαμάει τον άλλον (τον κατώτερο). Ο Biafra και ο υπεύθυνος της Alternative Tentacles οδηγήθηκαν στα δικαστήρια με βαριές κατηγορίες εξαιτίας του πόστερ, μετά από μήνυση μιας μάνας που ανακάλυψε ότι η κόρη της είχε αγοράσει το δίσκο των Dead Kennedys. Ο Biafra στάθηκε στη δίκη με συνέπεια στις ιδέες του. Υποστήριξε ότι το πόστερ αναφερόταν στα ίδια ζητήματα που έθιγαν και οι στίχοι των τραγουδιών του, στη βία, στον ρατσισμό, στην φτώχεια, και σε κάθε περίπτωση διεκδίκησε το δικαίωμά του στην ελεύθερη έκφραση.

Τελικά οι κατηγορούμενοι αθωώθηκαν. Αλλά οι Dead Kennedys είχαν ήδη διαλυθεί. Μετά από εσωτερικές διαμάχες που αφορούσαν την διαχείριση της δίκης, ο Biafra ανέλαβε μόνος του την ευθύνη για το πόστερ. Και παρά την αθώωση του, καταστράφηκε οικονομικά προκειμένου να αντεπεξέλθει στα έξοδα της δίκης.

Εκτός από βροχή η συγκέντρωση είχε και μεγάλη απήχηση στη νεολαία...

Με τη βοήθεια του χριστού τους γαμήθηκε η παναγία

Είναι κάτι τύποι, με το όνομα Ελληνορθόδοξο Κίνημα Σωτηρίας, το καραγκιοζιλίκι των οποίων γίνεται σαφές από τη φωτό δίπλα. Αυτοί λοιπόν οι ναζιστοπαππάδες και λοιποί ακροδεξιοί ξεφτίλες, έβγαλαν μια αφίσα που καλούσε σε συγκέντρωση και πορεία στο κέντρο στις 23/5. Κατά το μεσημεράκι της ίδιας μέρας μαζεύτηκαν στα προπύλαια, με τα λάβαρα, τις σταυρούμπες και τα πανώ τους και χαιρόντουσαν όλοι μαζί. Μοίρασαν φυλλάδιο με προσευχή μετάνοιας - συμφιλίωσης με το θεό, ψάλλανε, διαμαρτυρήθηκαν για τον Πάπα, είπανε "όχι" στην άλωση της Ελλάδας, τις ηλεκτρονικές ταυτότητες και την έλλειψη αναφοράς στην προσφορά του κλήρου το '21 στα εκπαιδευτικά βιβλία. [Να σημειώσουμε τη δήλωση του Χριστόδουλου ***"ακόμα κι αν το '21 δεν συνέπεσε με την 25 μάρτη τα βιβλία πρέπει να λένε ότι συνέπεπτε*** για να μαθαίνουν τα παιδιά πως ο θεός καθάρισε για τους ελληνάρες]. Έλα όμως που εκείνη τη μέρα μάλλον τον θεό τον είχε πάρει ο ύπνος και δεν είδε το ποίμνιό του συγκεντρωμένο να θέτει τα καίρια αιτήματά του. Την ώρα που πανώ με ευφάνταστα συνθήματα του τύπου "ορθοδοξία ή θάνατος", γιαγιάδες με σταυρουδάκια και παπαδαριό ήταν αραδιασμένοι στο δρόμο έπιασε μια βροχή άλλο πράγμα. Παρευρισκόμενοι και λάβαρα έφαγαν πολύ νερό. Παρ' όλα αυτά, επειδή ως γνωστόν οι Έλληνες και ειδικά οι ορθόδοξοι είναι άριοι και δεν μασάνε από τέτοια, μερικοί έκατσαν και έτρωγαν τη βροχή στο κεφάλι.

Μη μπορώντας να συγκρατήσουμε τη χαιρεκακία μας απέναντι σε όλους αυτούς τους κρυφούς και φανερούς ναζήδες θα αναγκαστούμε να σχολιάσουμε. Το να βλέπει κανείς αυτούς τους τύπους απλώς ως γραφικούς καραγκιόζηδες είναι επικίνδυνα απλουστευτικό. Ας μην ξεχνάμε ότι η εκκλησία είναι αυτή που πάντα ευλογάει τα στρατά και τους στρατόκαυλους, μιλάει για αλύτρωτες πατρίδες και κολλάει την ταμπέλα του βάρβαρου και του κατώτερου σε όποιον δε συμμερίζεται μαλακίες με ορθοδοξίες και παναγίες. (Περίπου στο 20% δηλαδή του πληθυσμού που όλως τυχαίως είναι μετανάστες ή πρόσφυγες). Ας μην ξεχνάμε επίσης ότι η εκκλησία είναι ένας φασιστικός θεσμός, πάντα μπλεγμένος στις ιστορίες του ελληνικού επεκτατισμού, στις εθνοκαθάρσεις και στις πιο βρώμικες δουλειές του ελληνικού κράτους. Και τέλος ας μην ξεχνάμε το ρόλο της στην ολοένα αυξανόμενη φασιστικοποίηση της κοινωνίας. Σκατά λοιπόν, σκατά και νερό στους ναζήδες, είτε με ξυρισμένα κεφάλια είτε με ράσα και σταυρούς.

Στα δεξιά της κεντρικής φωτογραφίας ο Τάκης Μιχαλόλιας μ' έναν εκλεκτό του πελάτη, τον Γ. Μιχαλόπουλο. Στις γύρω φωτογραφίες κάποιοι απ' το πελατολόγιό του: ο επιχειρηματίας Κοσκωτάς, ο ναζί Περίανδρος, ο δημοσιογράφος Τριανταφυλλόπουλος. Ανθόκηπος...

Σόι πάει το βασίλειο...

Υπάρχουν κάποιοι πολύ περίεργοι τύποι που κυκλοφορούν ανάμεσά μας. Είναι φασιστόμουτρα και για αυτό δε χωράει αμφιβολία. Αλλά είναι αρκετά περίεργοι για να είναι μόνο αυτό. Να γίνουμε λίγο πιο ξεκάθαροι: υπάρχει ένα σκουλήκι με το όνομα **Τάκης Μιχαλόλιας**, δικηγόρος στο επάγγελμα, το όνομα του οποίου εμφανίζεται στα ψιλά των εφημερίδων κάθε φορά που συγκεκριμένες υποθέσεις σκάνε στην επικαιρότητα. Προσοχή όχι κάθε είδους υποθέσεις: ***παρακράτος, οργανωμένο έγκλημα, απάτες, μπάτσοι, φασίστες και μπράβοι είναι μια στάνταρ κατηγορία υποθέσεων που περιλαμβάνονται στο πελατολόγιό του.***

Με ονόματα: το σκουλήκι αυτό έχει αναλάβει (συνήθως με επιτυχία) την υπεράσπιση του νεοναζί Περίανδρου (νούμερο δύο στην ηγεσία της χρυσής αυγής), του Κοσκωτά, του Τριανταφυλλόπουλου, του Μπεκάκου (εκ των ηγετών της θύρας 7 και γνωστού καθάρματος), του ακροδεξιού εκδότη Γ.Μιχαλόπουλου, πλήθους μπάτσων με τελευταίο τον διοικητή του Α.Τ. Νέας Ιωνίας ο οποίος πιάστηκε με το λαδάκι στα χέρια κλπ κλπ.

Θα πει κάποιος: δικηγόρος είναι, κάθαρμα ακούγεται so what? Μια άκρη μας προσφέρει το οικογενειακό του δέντρο. Έχουμε και λέμε: αδερφός του είναι ο Νικόλας Μιχαλολιάκος, αρχηγός της Χρυσής Αυγής. Ξάδερφος του ο Βασίλης Μιχαλολιάκος, υφυπουργός εθνικής άμυνας ο οποίος και διέπρεψε στους τραμπουκισμούς στα νιάτα του ως αρχηγός της Ο.Ν.ΝΕ.Δ. Άλλος του ξάδερφος με πλουσιότατο βιογραφικό είναι ένας φασίστας στρατιωτικός εν αποστρατεία ο οποίος πλέον κάνει κουμάντο στα ΕΛ.ΤΑ. με εντολή άνωθεν. Ειδικότητά του η διαχείριση extreme καταστάσεων! Τελευταίο κατόρθωμα αυτού του τύπου; Η δολοφονία συνδικαλιστή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πριν μερικούς μήνες από το δεξί του χέρι - κάποιον ασήμαντο παρακρατικό - στις εκλογές για την ανάδειξη συνδικαλιστικών εκπροσώπων στα ταχυδρομεία.

Άκρη δύο: η μανιάτικη του καταγωγή και ο ρόλος των μανιατών στον εμφύλιο που μαίνεται στο εσωτερικό της νέας δημοκρατίας στα μανιάτικα του πειραιά. Ένας από τους πρωταγωνιστές του είναι ο Β.Μιχαλολιάκος, ηγετική μορφή στο σόι, ο οποίος κατηγορεί τον άλλο μανιάτη νεοδημοκράτη Π. Μαντούβαλο ότι αποπειράθηκε να τον στείλει με έκρηξη βόμβας. Υπάρχει και μια άλλη ιστορία από τη Μάνη (απ' αυτές βέβαια που βγαίνουν προς τα έξω, γιατί για τις υπόλοιπες ουδείς γνωρίζει): ο Μπεκάκος που λέγαμε παραπάνω και ο πρωταγωνιστικός ρόλος της κλίκας του στη σφαγή στην Παιανία (εξ ου και η κραυγή που ακουγόταν στο βίντεο που μετέδωσε η τηλεόραση "έτσι γαμάνε τα μανιατάκια" πάνω απ' το νεκρό οπαδό του παναθηναϊκού...)

Να οδηγούν κάπου όλα αυτά; Μπορεί και όχι. Αλλά αυτοί οι περίεργοι τύποι υπάρχουν. *Και τη δουλίτσα τους την κάνουν αθόρυβα αθόρυβα...*

ΦΑΚΕΛΟΣ ΦΑΣΙΣΤΟΜΑΛΑΚΙΑ

Περίπτωση 3.728: πως θα σταματήσουμε τους τούρκους στο αιγαίο

Πηγή: n.s. violence τεύχος 4
Δράστης: ανήλικοι εθνικοσοσιαλιστές που θα 'θελαν να 'ναι χούλιγκανς
Συμφραζόμενα: οι τούρκοι κάνουν μαγκιές στο αιγαίο, τα κόμματα και τα μμε είναι ξεπουλημένα και μόνο ένας τρόπος υπάρχει να σωθεί η ελλάδα...

"Μετά τις τελευταίες προκλήσεις των τούρκων και αφού οι δικοί μας πολιτικοί κάνανε πάλι τις κότες και τα μ.μ.ε. θεώρησαν επιτυχία την ελληνική διπλωματία περί ηρεμίας στο αιγαίο, λέω να οργανώσουμε τη δική μας μηχανοκίνητη πορεία όπως αυτές που κάναμε στα τέλη της δεκαετίας του 90 να δούμε πόσο μάγκες είναι οι φίλοι μας οι μογγόλοι.

Λοιπόν θα μαζευτούν οι γάβροι στο σταθμό στο Φάληρο και θα πάνε να βρουν τα βαζέλια στο πεδίο. Όλοι μαζί θα πάρουμε την Πατησίων και θα πάμε να βρούμε στη Φιλαδέλφεια τα ορτζινάλια. Εκεί υπολογίζω το λιγότερο τα 4000 μηχανάκια. Βγαίνουμε εθνική και ξεκινάμε για βόρεια, φτάνουμε στο Λεβέντη για την κλασική στάση για φαΐ και κατούρημα και αφού καβατζώνουμε και λεηλατούμε ό,τι μπορέσουμε συνεχίζουμε για Βόλο και βρίσκουμε τους Νικαιώτες και τους Αυστριακούς να μας περιμένουν. Στρίβουμε για Λάρισα να πάμε να πάρουμε τα τέρατα, είμαστε πλέον 5000 μηχανάκια, συνεχίζουμε για Σαλόνικα στο Λευκό Πύργο που μας περιμένουν οι Αρειανοί και οι Παοκτζήδες... είμαστε παραπάνω από 6000 μηχανάκια και προχωράμε για Τουρκία. Οι στρατηγοί της Άγκυρας μας βλέπουν και φρικάρουν και ζητάνε ανακωχή άνευ όρων και δηλώνουν επίσημα ότι θα σταματήσουν τις μαγκιές στο Αιγαίο. Τόσο απλά! "

HIT THE ROAD

(ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ...)

Αγαπητοί μας αναγνώστες,
ξέρουμε πολύ καλά ότι οι πολιτικές συζητήσεις των ελλήνων νεοναζί σας είναι το λιγότερο αδιάφορες. Συμμεριζόμαστε τα συναισθήματα σας ερμηνεύοντας τα ως ένδειξη υγείας. Ωστόσο θα πρέπει να είστε ανεκτικοί απέναντί μας. Οι ανάγκες και οι απαιτήσεις της σελίδας αυτής είναι ιδιαιτέρως ψυχοφθόρες. Εκτός των υπολοίπων αντιαισθητικών και βαρετών υποχρεώσεων με τις οποίες φορτώνουμε τους εαυτούς μας είμαστε αναγκασμένοι για τη δική σας σφαιρική ενημέρωση να εξετάζουμε και το διαδικτυακό μεγαλείο των ναζήδων. Και ω του θαύματος οι τύποι μιλάνε μεταξύ τους. Και συχνά πυκνά μας πιάνουν στο στόμα τους. Και εκεί αρχίζει η κωμωδία. Σας αφήνουμε να απολαύσετε τους σχετικούς διαλόγους που εξελίσσονται στο forum της νεολαίας της χρυσής αυγής (resistance) για να καταλάβετε και από μόνοι σας με τι ερχόμαστε αντιμέτωποι στην καθημερινή μας δράση. [Για λόγους αναγνωσιμότητας και μόνο αποφασίσαμε να διορθώσουμε τα χοντρά ορθογραφικά λάθη και να προσθέσουμε τα σημεία τονισμού και στίξης που απουσίαζαν από την απόπειρα των ναζί να εκφραστούν γραπτώς. Κουράγιο...]

CYBER NAZIS

(Πιτσιρικάς εθνικιστής από το Περιστέρι εξομολογείται τον καημό του)
Ρε παιδιά *εδώ στο Περιστέρι* έχουμε μεγάλο πρόβλημα.
Είμαστε περικυκλωμένοι από κουμμουνιστές και αναρχικούς.
Στους τοίχους *παντού έξω βλέπεις συνθήματα όπως Antifa, AntiNAZI Σκατα στους Φασιστες και άλλα τέτοια.* Ακόμα και στο γήπεδο όταν πηγαινω τα ιδια βλέπω. Ρε σεις προτείνετε καμιά λύση για να εξαλείψουμε αυτό τα αγκαθι...

Οδηγίες απ' τους σοφούς: Θα παρακολούσα να μην μιλαμε για ξεχωριστές περιοχές Περιστέρι, Νεάπολη, Πειραιάς, Γαύδος. Το πολύ πολύ με αυτή εδώ την εγγραφή να μπει κανένας και να πει "ποπο ρε φίλε τί γίνεται στο Περιστέρι από τους κοκκινους"...

Αφήνουμε λοιπόν το μικρό περιστεριώτη φασίστα απαρηγόρητο και περνάμε σε άλλη πικραμένη ιστορία:

Γκρήκμαν: Λοιπόν, από πέρυσι, κάθε μήνα έρχονται κάτι άπλυτοι έξω από το ΤΕΕ μου και μοιράζουν φυλλάδια antifa!!! Καθε μήνα όμως! Είναι πιστοί στα ραντεβου τους!! Έτσι και σήμερα ήρθαν και μοίρασαν τα νέα τους φυλλάδια τα οποία και σκοπό έχουν την πλύση εγκεφάλου της νεολαίας... Το θέμα είναι ότι τα φυλλάδια κάνουν πάταγο και κάθε μήνα βρίσκουν όλο και περισσότερους υποστηρικτές (αυτά και κατά συνέπεια η antifa!!) Είπα από περιέργεια να πάρω ένα από κάτω και κατάλαβα μετά λύπης μου ότι τα σημερινό παρότρυνε τα... πρόβατα να φτιάξουν "πυρήνα" στην περιοχή τους... εν συνεχεία τους αναλύει τα πλεονεκτήματα, τις θέσεις, τη δράση και το νόημα ενός "πυρήνα"!! Δυστυχώς είδα πολλούς να το παίρνουν στα σοβαρά και να συζητούν ακόμη και τη δημιουργία πυρήνα της antifa!! Τους τα παρουσιάζει με τέτοια τρόπο ώστε να δίνει την αίσθηση σε αυτόν που τα διαβάζει ότι είναι μεγάλος επαναστάτης!! Εν συνεχεια το φυλλάδιο υποστηρίζει με αισχρό τρόπο τους μετανάστες, βρίζει τους "κακους φασιστες", θαυμάζει την αριστερά, αντιτίθεται στις παρελάσεις, μεγαλοποιεί μια διαδήλωση που έκαναν και πολλές άλλες αρλούμπες!! Όπως και να έχει, από τη στιγμή που τα μόνα φυλλάδια που μοιράζονται (στα ΤΕΕ της περιοχής μου τουλάχιστον) είναι της ΚΝΕ και της antifa, είναι λογικό ο κόσμος να επηρεάζεται από αυτά και να καταλήγει ακόμη και σε δημιουργία πυρήνων...

Οδηγίες απ' τους σοφούς: Γκρηκμαν, δε θέλει πολλά πολλά. Προμηθεύσου κι εσύ φυλλάδια δικά μας και γέμισε τον τόπο. Προκηρύξεις μπορείς να βρεις στα γραφεία του κινήματος... Μπορείς επίσης να γραφεις ιδεολογικά συνθήματα σε θρανία, καρέλες, καθώς και τοίχους με ανεξίτηλο μαρκαδόρο. Πάρε κι εσύ με τους φίλους σου πρωτοβουλία. Κι αυτοί πρωτοβουλία πήραν, δεν έγραψαν σε φόρουμ!

Comeback του δύστυχου γκρήκμαν: Κοιτάχτε, εγώ προσωπικά έχω γεμισει όλα τα θρανία τριών τμηματων με εθνικιστικά συνθήματα, το ίδιο ισχυει και για τις τουαλέτες βέβαια!! Έχω χρησιμοποιήσει και σπρέι για τοίχο έξω από το σχολειο αλλά μέσα σε τρεις μέρες το σύνθημα καλύφθηκε από αναρχοσυνθήματα!! Ειμαι ουσιαστικό ο μόνος που τολμάει και γράφει συνθήματα μέσα στο σχολειο (άσχετα αν τα σβήνουν) εδώ και δυο χρόνια!! Οι περισσότεροι ξέρουν ότι ειναι δική μου δουλειά και αυτό δεν ειναι και τόσο καλό γιατί με την πρώτη ευκαιρία που με πετυχαίνουν μόνο μου, οι αναρχοάπλυτοι με αρχίζουν στα μπινελίκια και στις απειλές!! Αν τολμησω και μοιράσω εθνικιστικό φυλλάδιο στο σχολειο μου, είναι σιγουρο οτι θα βρεθώ μαχαιρωμένος στον ευαγγελισμό!! έχουμε πάρα πολλούς Αλβανους-αναρχικους και κουμούνια που ψάχνονται για ξύλο!! Πως μπορώ λοιπόν να μοιράσω μονος μου φυλλάδιο και να παραμείνω αρτιμελής, από τη στιγμή που θα είμαι μόνος μου?? Κάτι εθνικόφρονες που γνωρίζω , δεν το συζητάνε καν!! Τα συνθήματα στους τοίχους και στα θρανία δεν αρκούν για να ξυπνήσουν τα μαθητούδια του ΤΕΕ μου..! Ακομα και με τις συζητησεις που κάνω με τους ουδέτερους (αυτούς που έχουν ξεφύγει απο πλύση ΚΝΕ και antifa) δεν βγαίνει άκρη!! Χρειάζονται φυλλάδια με διατυπωμένες τις ιδέες μας!! Μονο έτσι θα γνωρίσουν και την αντίθετη πλευρά!! Με το να μοιράζει μονο Η ΚΝΕ και η antifa φυλλάδια, γίνεται η καλύτερη πλύση!! ΥΠΕΡΑΝΩ ΟΛΩΝ Η ΕΛΛΑΣ!

Κι επειδή ο γκρηκμαν μ' αυτά και μ' αυτά μάλλον ξενέρωσε, να και η κατακλείδα...

Τελική οδηγία απ' τους σοφούς: Γκρήκμαν ...δεν πειράζει που τα σβήνουν. Αν τα σβήνουν αυτο σημαίνει ότι σπάζονται!!!! Συνέχισε...

Έτσι λοιπόν χρησιμοποιούν οι ναζήδες τις νέες τεχνολογίες. Κουμούνια τρέμετε!!!

Καινούρια αυτοκόλλητα από:
τον αντιφασιστικό πυρήνα δυτικών προαστίων,
το antifa επίθεση κατά μέτωπο
και τους antifa north

Το antifa!, εκτός από περιοδικό, είναι ένας αντιφασιστικός πυρήνας που συστάθηκε μετά το πογκρόμ της 4ης Σεπτέμβρη 2004 για να σταθεί απέναντι και ενάντια στις ιδεολογίες του φασισμού του εθνικισμού και του ρατσισμού, δίχως βέβαια να ξεχνά και τους σιχαμένους φορείς τους.

Το antifa! συνεννοείται και συνεργάζεται με άλλους αντιφασιστικούς πυρήνες από γειτονιές της πόλης.

Η διανομή του περιοδικού antifa γίνεται από κεντρικά βιβλιοπωλεία, στέκια και καταλήψεις στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα και τα Ιωάννινα.

Για επικοινωνία: antifa@mailbox.gr, ή - για τους λουδίτες- τ.θ 31104, τ.κ. 10035, Αθήνα.

antifa!

Happy City

ξεπατικώματα: Sidron
λογοκλοπές: hubats

περίληψη προηγουμένων:

Παρά την υπεξαίρεση του διαμερίσματος στο παγκράτι, οι υλικές ανάγκες του Ηρακλή-του-φασίστα και της κατερίνας της αντιτρομοκρατικής, παραμένουν άσβεστες.

Έτσι, με τη βουκέντρα της ανάγκης να του αγκυλώνει τα πλετρά, ο Ηρακλής αναγκάζεται να πιάσει δουλειά στην οικοδομή του κυρίου Πανταζή όπου όλοι οι υπόλοιποι εργάτες είναι αλβανοί.

Εν τω μεταξύ η μητέρα του Ηρακλή φυλακίζεται στον Κορυδαλλό όπου γνωρίζει το Μπάμπη τον δημοκρατικό μπάτσοπου, ρουφιανεμένος από την Κατερίνα, έφαγε δυσμενή μετάθεση.

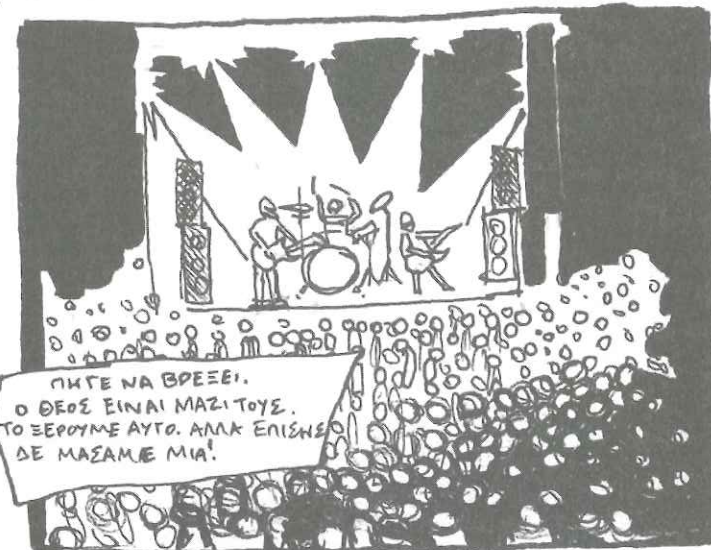
Αλλά κάτι συμβαίνει στην πόλη...

συναυλία

Παρεξήγηση!

